Poſthumo. ¶ Caſus. Si teſtator vxore pregnante relicta: neqꝫ inſtituit neqꝫ expſſe exheredauit poſthumū: poſthumo nato rūpitur teſtamentū ipo iure de iure ciuili: hoc eſt abſqꝫ ꝯditione ſeu bonoꝝ poſ. per ꝯtratabu. hoc in pma. Secūdo dicit ꝙ ſi tutor petat bono. poſ. ꝯtratab. ⁊ ſic quaſi huic iuri ſeu priuilegio iuris ciuilis ve lit renūtiare: vt hac via nō pma irritat teſtamē tum de iure ꝑtorio. ꝑpt qꝺ pretorio iure tenet te ſtamētum: ⁊ ꝑtorio irri tari pōt: quia ſicut ꝑtor non potuit facere here dem: ita nō potuit face re vt qs deſinat eſſe he res. vel ſic. Aliquis fecit teſtamentū: nulla facta mentione eius qui fuit in vtero vxoris ſue qui tandē natus eſt: teſtamē tum rumpit. ſi noīe illi? petita ſit bonorū poſſeſ. quod nihil eſt.

Idem. a. Clare. Lex. ij.

Poſthumo nato q neqꝫ he res[a] inſtitut? a patre: neqꝫ nominatim[b] exheredatus eſt te ſtamentum rumpitur[c]. ¶ Et ſi cō tratabulas bonoꝝ poſſeſſio in fantis nomine a tutore petita[d] eſt ſm tabulas[e] bonorum poſſeſſio locum habere non poteſt.

De bonorū poſſeſſiōe ꝯtratabulas liberti que patronis liberiſqꝫ eorum datur. Titu. xiij.

☞ Etiā patronus qui ex neceſſitate ma numiſit ſi fuit a liberto preteritus habet bonoꝝ poſſeſſionē cōtratabulas per quā auocat ab herede ſcripto legitimā portio nem tm̄: a qua excluditur per operarū et munerū exactionē. hoc dicit cum. l. ſequē ti Alexā. poſt Bal. ⁊ Sali.

Impa. Dio. ⁊ Herculia. Lex. j.

Licet[r] ex cauſa[s] fideicommiſſi manu miſſus ſit is quē ex volūtate patris cū ſorore tua te manu miſiſſe ꝓponis[t]: tm̄ ſi extraneos ſcripſit heredes partis[u] legitime ꝯtratabulas ei? bonorū poſſeſſio nem petēdo: vel ꝯtra nūcupatio nem ſi teſtamētū ſine ſcriptis cō ditū eſt: intra tpa[x] edicto preſtitu ta eam partē poteris obtinere.

Imperator Theodo. a. Aſcle piodoro. Lex. ij.

a ¶ Neqꝫ heres. ſꝫ ⁊ heres inſtitut? cōmittēte alio edictū pōt petere. ✠ vt ff. eo. ſi poſt mortē. in fi. — *✠ Idē bar. Bal. ſali. et Jaſ.*

b ¶ Noīatim. nam noīa tim ⁊ olim et hodie pōt exheredari: ſꝫ olim aliter poſſit exheredari poſt humus. ſ. inter ceteros: hodie aūt inter eos nul la eſt differētia. ‡ vt in ſtitu. de exhered. lib. ꝟ. j. ij. iij. ⁊ iiij. ⁊ j. de lib. pre. l. fi. ꝟ. fi. Item not. hic ꝙ neqꝫ inſtitut? nec exhere datus habet cōtratabu las: vt h. ⁊ ff. eo. l. j. ſi mo do rite eſt exheredatus ⁊ pure ⁊ ab omī gradu: al's ſi ab vno ꝯtra ſequē tem petet bonoꝝ ✠✠ poſ ſeſſionē nō accipientem eā primo gradu. vt. ff. e. l. nō putauit. ꝟ. j. ij. ⁊ iij. ⁊ de libe. ⁊ poſthu. l. et ſi pepercit. idem in ꝑtorio quādo pro exheredatione habetur preteritio. vt inſtit. de exhere. lib. ꝟ. mater. ⁊ ideo dicit lex non habere locum ⋕ contratabulas in teſta mentis feminarū. vt. ff. eo. illud. ꝟ. ad teſtamenta.

‡ Iſta ē de mēte ſcribē tium.

Bonoꝝ poſ. ꝯtra tabu. qui bus def.

✠✠ Idē ſcri bētes.

⋕ Idē ſal. Alex. ⁊ Jaſ.

c ¶ Rumpitur. de iure ciuili. ſed de iure ꝑtorio dic. i. rumpetur quan tum ad contratabulas.

d ¶ Petita eſt. ſed qualiter poteſt dari cōtratabulas cuꝫ ſit nullū. vt s. l. pxi. ⁊ ff. de iniuſt. rup. teſta. l. j. ⁊ qꝺ nullum eſt rumpi non pōt. vt ff. de iniuſt. rup. teſta. l. nā ⁊ ſi ſub cōditione: Reſpō. ✠ licet ſit reſciſ ſum iure ciuili equitate tamen ꝑtoria eſt aliquid. vnde infirmatur eo iure quo ſubſiſtere fingitur. hac etiā ratione ſuus preteritus pōt di cere nullum ⁊ petere contratabulas diuerſis reſpectibus. vt. j. de li be. prete. l. fi. ꝟ. ſancimus itaqꝫ. in fine.

✠ Contra riuꝫ tenent oēs ſcriben tes q2 vtro qꝫ caſu ē in ualidum.

e ¶ Scōm tabulas. que datur extraneo inſtituto. nam hic non habe bit. Sed nōne ſm tabulas ⁊ ꝯtratabulas: ſimul habere locū poſſūt. vt. ff. de leg. preſtā. l. is qui. ꝟ. ſed ſi ſcriptus que eſt ꝯtra: Rñ. ibi nō dr ꝙ heres ſcriptus petierit bonoꝝ poſ. ſm tabulas hoc em̄ facere non poſſet. ſed dicit ꝙ adiuit hereditatē: ‡ qꝺ de iure ciuili eſt intelligē dum. ſimul ergo locū non habēt. Arg. ꝫ. ff. de bo. poſ. lꝫ cū patrono. Sed ibi eodē modo rñderi pōt. Sed lra aliquātulū repugnat. vnde pōt dici ✠✠ aliud in ꝯtratabulas que datur patrono. ⁊ eſt ratio: quia non rūpit totū teſtamentū vt ea que dat liberis. vt dicā. j. tit. j. l. j. in fi. glo. Itē eſt ꝯtrariū huic. l. j. de iure delibe. potuit. Solu. vt ibi.

‡ Idē oēs

✠✠ Plꝫ bar.

¶ De bonorum poſſeſſione contratabulas. ¶ Occaſione bonorum poſſeſſionis que datur in bonis ingenuorū ponit: ⁊ de ea que datur in bonis libertorum. ⋕

⋕ Iſta ꝯti nuatio ē de mēte oium ſcribētiuꝫ.

Licet. ¶ Caſus. Deceſſit quis filio ⁊ filia relictis heredib?: quos rogauit vt ſtichum manumitterēt ⁊ manumiſerunt libertus ille deceſſit: ⁊ inſtituit extraneū heredem: nulla pa tronis ſuis relicta portione legitima/ queritur vtrū poſſit petere bo. poſ. ꝯtratabulas ſi teſtamentum factū eſt: Dicitur ꝙ ſic. vel per ꝯtratabu. nūcupatam vel nūcupatiuam que eſt vtilis bonoꝝ poſſeſ. ſi teſtamentum eſt nuncupatiuum.

f ¶ Licet. libertus minor centenario poteſt exheredare ✠ patronū: ſi inteſtatus decedat ſuccedūt liberi ſi quos habet: quibus nō extāti bus admittit patronus. at cētenarius vel maior ſi īteſtatus decedat ſuccedūt liberi ſi quos habet. illis deficiētib? ſuccedit patronus. qui ſi exheredet patronū īſtituto extraneo expugnat patron? teſtm̄ olim in dimidiā: hodie in tertiā. vt inſti. de ſuc. lib. ꝟ. ſed nr̄a. qꝺ eſt ſpecia le in hac ꝯtratabulas vt ꝓ ea parte tm̄ expugnet. nā in ea q̄ datur li beris: ſecus q2 in totuꝫ. vt. ff. de ꝯtratabu. ſi duo bus. ꝟ. cū emancipatus. al's eſt. l. cū emācipatus.

✠ Gl. vult dicere ꝑteri re. Alexā. ⁊ Jaſ.

Patron? qꝺ ius hꝫ ī bonis li berti.

Patronus liberti muneri bus[l] electis[m] et operis[n] a contratabulas bonorum poſſeſ ſione repellitur.

¶ Unde liberi. Titu. xiiij.

☞ Bonorū poſſeſſio vnde liberi filios agnoſcētes pro rata facit heredes: et do nec eſt locus ſucceſſioni deſcendentiū nul lus alius poteſt ſuccedere: ⁊ quouſqꝫ ſpe ratur cauſa teſtati: ceſſat cauſa inteſtati. hoc dicit cum ſequen. Alexan.

Impera. Diocleti. et Maxi. aa. Sarpedoni. Lex. j.

Si auus tu? relictis tribus emancipatis filijs deceſſit: hiqꝫ bonorū poſſeſſioneꝫ vnde liberi accepe runt: ꝓ rata[o] portione heredes[p] eos extitiſſe[q] palam eſt.

Idem. aa. ⁊. cc. Zoſimo. Lex. ij.

Ex teſtamento vel ab inteſta to exiſtēte filio vel nepote[r] ſuo herede nemo[s] poteſt ab inte ſtato[t] heres exiſtere[v].

☞ Si nepos hereditatem paternam re pudiat: auitam hereditatē que patri de lata eſt ꝯſequi nō poteſt de iure ciuili: ſed per bonoꝝ poſſeſſionē vnde liberi de iure pretorio. h. d. Alexā. cōcor. Bal. ⁊ Sali.

Impera. Conſtanti. a. ad Leonē comitem orientis. Lex. iij.

Qui[x] ſe patris poſt auum in teſtatum[y] defuncti negat[z] heredē mortui aui paterni ſuſci

g ¶ Ex cauſa. ff. de bo. li. qui ex cauſa.

h ¶ Proponis. tu fili.

i ¶ Partis. olim dimi dia: hodie tertia.

k ¶ Tempora. ſcꝫ centū dierum.

Patronus. ¶ Ca ſus. Certū eſt ꝙ patrono cōpetit bonoꝝ poſ. ꝯtratabu. liberti ꝓ parte legitima. ſi autem poſtea accepit opas vel mercedē pro operis: vel munera repellitur a bo. poſ. cōtratabu. liberti.

l ¶ Munerib?. mun? dr cuꝫ cauſa: donū ſimplex dū tamē nō ſit opera. vt ff. d vbo. ſig. inter donū. — *Mun? et donū q̄uo differunt.*

m ¶ Electis. i. exactis.

n ¶ Operis. reuēditis. i. ſubaudi ſm Azo. Arg. ff. q ⁊ a qui. ma. li. nō fi. l. fi. ꝟ. his vbis. vel ſubau di. ſ. exactis prout plene hoc notaui. s. de ope. li be. ſi quā. ⁊ ad h. ff. de li ber. ag. ſi quis a libe. ꝟ. ſi quis. imo ex ſola impo ſitione ‡ quo ad cōtra tabu. ſm. H. de porta ra uennata. — *‡ Diſplicꝫ alex. ⁊ Jaſ.*

¶ Unde liberi. ¶ Dixit de bonorum poſſeſſioni bus q̄ ex teſtamēto ſunt nunc de his que ſunt ab inteſtato. Et no. ꝙ illis datur vnde liberi quib? cōtratabulas. vt. ff. ſi tabu. teſta. nul. ex. l. j. ꝟ. recte. vnde in bonis ma ternis non datur. vt. j. de ſuis ⁊ legi. l. fina.

Bonoꝝ poſ. vñ li beri qbus detur.

Si auus. ¶ Caſus. Deceſſit qs inteſtat? relictis tribus fi lijs emācipatis/ querit ſub qua forma petit bo. poſſeſ. vñ liberi ſuccederēt. Rñdetur ꝙ oēs ſuccedunt equaliter.

o ¶ Pro rata. i. virili non inſolidū. ✠✠ vt. ff. ſi pars here. pe. l. ij. ⁊ ff. de ſecū. tabu. l. j. ꝟ. pro qua. — *✠✠ Idē bar to. et ſal.*

p ¶ Heredes. i. ſucceſſores ⁊ loco heredū cōſtitutos. ⋕ nam ꝑtor here des facere nō potuit quos ſolus vocauit. vt inſti. eo. ꝟ. quos autem. — *⋕ Sequit oēs ſcribē.*

q ¶ Extitiſſe. ex pretoris beneficio. nam ius ciuile. xij. tabularum nō cognoſcebat ✠ emācipatos: ſed expellebat vt extraneos. vt inſtit. de hered. que ab inteſta. ꝟ. emancipati. — *✠ Sequit bar. ⁊ ſali.*

Ex teſtamento. ¶ Caſus. Deceſſit quis: ei ſucceſſit filius ſuus vel nepos ex teſtamento vel ab inteſtato: ei vult ſuccedere ali quis in vlteriori gradu: nūquid poteſt: Rñ. ꝙ non.

r ¶ Nepote. quem nemo precedit.

s ¶ Nemo. alius vlterior. Azo. qui non ſit in eadē paritate ⁊ equitate vt ſecum poſſit admitti: vt pronepos ex tertio filio. vt inſtit. de here. que ab inteſta. ꝟ. cum filius.

t ¶ Ab inteſtato. niſi in militis teſtamento ‡ cui licet pro parte dece dere teſtatus. pro parte inteſtatus. vt. ff. de teſta. mili. ſi miles vnum. idem etiā in alio quādoqꝫ cōtingit ex poſtfacto. vt. ff. de inoffi. teſta. l. circa. ⁊ l. nam ⁊ ſi. ꝟ. ſi filius. — *‡ Idē bar. ⁊ ſali.*

v ¶ Exiſtere. nam ſicut per teſtm̄ ita per ſuū heredē quilibet alius ex cluditur. ✠✠ ⁊ facit. j. cōia de ſucceſ. l. anteꝙ. — *✠✠ Idem te net bar. B. pau. ⁊ Jaſ.*

Qui ſe. ¶ Caſus. Aliquis habebat filiū emancipatū: ⁊ ex eo ne potē emācipatum. deceſſit primo auus ab inteſtato nō adita hereditate aui a patre vel adita nō curo: ille nepos repudiat heredi tatē patris: ⁊ vult ſuccedere auo ſuo qꝺ pōt. Dicitur cū ſit incogni tus a iure ciuili nō poteſt: ſed ex beneficio ꝑtoris petere pōt bo. poſ.

x ¶ Qui. ſcꝫ nepos.

y ¶ Inteſtatū. quot modis accidat dr inſti. de here. q̄ ab inteſta. in ꝑn.

z ¶ Negat. ſ. repudiādo. ſecus ſi dicat ⋕ nō ſum heres. vel nō adeo: vt ff. ad tertul. filij. ꝟ. j. ⁊ no. s. de iur. ⁊ fac. igno. l. ij. quandoqꝫ tm̄ ponit negat — *⋕ Idē bar. Bal. ⁊ ſali. licet diſpli ceat Jaſ.*

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Codicis Liber quartus.

AD pbationē. ¶ Casus. Si gliconē de possessione libertatis in seruitutē petieris: nō sufficit pbare ꝙ seru⁹ tuus fit iō: q2 mater sua ē libera: ⁊ fratres sui aliq̄ pstiterūt seruitiū vel ministeriū tibi: cū nō mr̄is ⁊ fratris ɔsensus gliconi vt fiat seruus possit pīudicare: ⁊ eē pōt ꝙ glico sit liber factus ex eadē mr̄e: fratre suo seruo existente.

a ¶ Ad probationē. que domino incūbit cū ex li bertate petat in seruitu tem. al's secus fiet serui tute in libertatē petat. vt.s.eo.l.matrem.

b ¶ Matrem. que erat li bera. Azo.

c ¶ Nō sufficit. vt.j.de li be.cau.l.liberos.in fi.et j.de inge.ma.l.ij. Nam etiā liberi q̄nq̄z seruilia faciunt ministeria. vt.ff. de vsu ⁊ habi.l.ceteruz. §.proculus. ⁊ institu.de vsu ⁊ habi.§.j. Accur.

d ¶ Cōniuētia. id est cō sensus matris ⁊ fratris: sc3 qui sunt ingenui nō preiudicat filus. vt.s.ō transact.l.transactione matris.

e ¶ Matre natis. etiam ancilla.

f ¶ Prohibeatur. vt.j.ō libe.causa.l.multis.⁊.l. aui. hic tamen seru⁹ pre sumitur.

Per media impertinentia non fit p batio. hoc dicit Bal. Uel sic. Ad proban dum quem seruum qui est in possessione li bertatis non sufficit probari matrē exer cuisse seruilia ministeria nec fratrem seruū esse. hoc dicit Bal.

Idē. aa. ⁊. cc. baccolelec. Lex. xxij.

AD probationem[a] seruitu tis gliconis: matrē[b] ei⁹ ac fratrē seruilia fecisse ministeria non[c] sufficit: cum neq̄ ingenuorū conniuentia[d] coniunctis necessi tudine preiudicet: neq̄ de seruis ex eadē matre[e] natis vnus liber tatem adipisci prohibeatur[f].

Licet actor dicit se nō posse probare onus probationis non refunditur in reū. hoc dicit fm̄ Bal. ⁊ Salyce. ⁊ no. Uel sic. Actori asserenti non incumbit onus probādi: reo vero neganti nō incumbit: etiā si actor dicat se probare nō posse. ⁊ pp̄ter hoc con uenit in eum onus probandi transferre: q2 negatiua probari nō pōt. hoc dicit Pau. de castro.

Idem. aa. ⁊. cc. Menelao.

ACtor[g] qō asseue Lex. xxiij. rat pbare se nō posse pfite do: reum necessitate monstrandi cōtrarium non[h] astringit: cum[i] per rerū naturam factū[k] negan tis probatio nulla sit.

Qui producit scripturā suspectā ni si pbet eam veram punitur iudicis officio tanq̄ falsarius. hoc dicit fm̄ vnā lecturā. fm̄ aliam hoc dicit. Qui accusat istrumē tum de falso ⁊ nō probat punitur tanq̄ fal sarius. Pau. de cast.

ACtor. ¶ Cas⁹. Si fundū a te peto: nec pbo: q2 non possuz: ⁊ peto ꝙ tu pbes ɔtra riū. f. ꝙ ad me nō perti neat: an sim andiēdus. querit. ⁊ dicit ꝙ factum negantis ⁊c. ⁊ intellige fm̄ rerū naturā: ⁊ fm̄ so litum cursum causarū.

Text⁹ ibi: nula sit. cō cor.c.sup.§. ppe fi. extra de renū.c. ij. circa fi. de cau. pos. ⁊ pprie. ⁊ c. qm̄ ɔ falsā. ⁊.c.ad nr̄az. extra eo. ti. ✝ Istā glo. vsq̄ ad fi. se quit saly.

g ¶ Actor. actorem acci pe ⁊ etiā p accusatore. vt.j.eo.l.fi. ⁊ p reo acci piēte affirmatiue. vt. ff. eo. in exceptionibus nō negatiue. vt.j.de non nu. ecu. si ex cautione.

Proba tio q̄nq̄z trāsfert de vno i aliū.

h ¶ Non astringit. q̄nq̄z tñ ab actore psumptionem pro se habēte i reū trāsfertur pbatio. vt.s.e.siue possidetis. ⁊.j.de dona. iter vi. ⁊ vxo. etiā. q̄nq̄z econtra a reo in actorem. vt.ff.e.si pactum. ⁊.l.si cyrographus. ⁊ l.cum de indebito. in prin. ⁊.§.j. ⁊ idem in accusatore ⁊ in accusato. f. ꝙ transferat probatio de vno in alium. vt.j.ad.l.iul.de adul.si hi qui. ⁊ i auf. vt li. ma. ⁊ auie. §. quia vero ita ɔperiuntur. col. viij. ⁊.s.de epis. ⁊ cle. si qua per calūniam.

Consuetu do altera natura ē.

i ¶ Cum p rerum naturam. i. p solitum cursum cārum. cōsuetudinem em̄ alterā naturā appellamus. vt.ff.de libe. ⁊ posth. si qs posthumos. in prin. que est vt negans pbare non debeat: s3 affirmans. Alij vt Jr. dicunt rerum naturam vt affirmatū. q2 qō affirmat est: ⁊ ita pōt pba ri per differētes species. sed illud qō negatur nō est. ⁊ sic non pōt pba ri: cum nō habeat species vel differentias. Sed certe licet sit verū q̄ il lud qō non est nō pbat p species vel differētias: tñ probat per alia vt per medium. vt patet.j.de 3hen. ⁊ ɔmit. stipu. optimā. in fi. ⁊.s.eo. cuz pcibus. Additio. Dic melius ꝙ negatiua facti infiniti tpe ⁊ loco nō limitati non est probabilis: negatiua tñ facti finiti seu tpe ⁊ loco limi tati est probabilis. Saly.

✝ Ex nega tiua iuri nō hēs aliquā limitturā fa cti ē pbabi lis p aptio nē libri. bar to.

✝ Istud di ctum placet saly.

k ¶ Factum. secus si ius. ✝ vt.ff.e.a b ea parte. immo nō secus. q2 ideo probat negans ius. q2 est psumptio pro actore ꝙ alia liceant. vt.ff. ex quib. cau. maio. necnō. §. j. sic ⁊ in facto si sit pro actore psumptio transfertur in reum probatio ✝ vt diximus modo. Jtē huic regule ꝙ reus non probet fignantur 3ria que diximus.ff.e.l.ij. Et distinguevt ibi. ⁊ questiones fac quas fecimus in.l.circa. in.c.titu. Jn casu tamen mere negatiua probatur vt cum iuro me non conscium alicuis mali gnitatis. vt in auf. de here. ⁊ fal. §. fi vo absunt. colla. j. ⁊ te non habere vxorem. vt i auf. de fanc. epis. in prin. col. ix. ⁊ argu.s.de his qui ad ec. ɔfu.l.fi. §. ficubi. Sed hec non sunt sacramēta probationis s3 cuiusdā purgationis. Additio. Aduerte ꝙ triplex ē negatiua iuris sc3 facti ⁊ qualitatis. vt notat plene p glosam in verbo per rerum naturā. in.c. bone.j. ex de elec. vbi vide.

IUbemus. ¶ Casus. Si scripturā aduersus aliquem subscriptū tulcris ⁊ ea vsus fueris: nisi eā pbaueris verā vel falsam eris pu niendus. Uel sic. Si pferēte scripturā de falso accusaueris: nisi pbes eā falsam / penā quā sustineret ipe si tu pbasses: patieris tanq̄ falsari⁹. Scdo casu expone ɔminiscunt. i. ad memoriā reducūt accusando fal sarios. primo casu ɔminiscunt. f. pferendo tanq̄ mēdaces. q2 mēdaces proferunt scripturas subscriptas.

Imperatores Ualēs. Gratia. ⁊ Ual. aaa. ad Anto. prefectum pre torio. Lex. xxiiij.

IUbem⁹ omnes qui scriptu ras[l] suspectas[m] cōminiscū tur[n] cum quid in iudicio prome rint: nisi ipsi astrinxerint verita tē: vt nepharie scripture reos q̄si falsarios esse detinendos.

Accusator debet accusationem suā pbare per idoneos testes: vel per apertis sima documenta ⁊ idicia indubitata ⁊ lu ce clariora. hoc dicit fm̄ Bal. Uel sic. Jn criminalibus probationes debent esse lu ce clariores. Saly.

Impera. Gra. Ualen. ⁊ Theo. Flo. prefec. preto. Lex. xxv.

SCiant cūcti accusatores eā se rem deferre debere in pu blicam notionem que munita sit idoneis testib⁹: vel istructa aper tissimis documētis[o]: vl' idicijs[p]: ad pbationē indubitatis ⁊ luce[q] clarioribus expedita.

¶ De testibus. Titu. xx.

Jngenuitas potest pbari nō solum per testes: s3 etiā per instrumēta ⁊ alia ar gumenta seu psumptiones. h. d. fm̄ glo. q̄ legitur duobus modis. Pau. de cast.

Impera. Alexan. Carpo. Lex. j.

SJ tibi[r] controuersia ingenuitatis fiet: de fende[s] causam tuā instrumētis ⁊ argu mētis quib⁹ potes.

l ¶ Qui scripturas. i. q̄ di cūt: vel qō ad pbādū ✝ intentionem adducūt.

m ¶ Suspectas. vl' rōne psone. quia al's fecit ma las ✝ scripturas q̄ istam ɔposuit. vt arg.ff.de ac cusa. si cui. §. hisdē. ⁊ de re mili. non oēs. §. a bar baris. ⁊.j.de suscep. ⁊ ar cha.l.si aliqd. lib. x. Uel rōne charte ipsius. vt q2 sit abrasa: ✝ vl' q2 vitu perata. arg.j. de edi. di. adri. tol.l.fi. in pn. ⁊ h.

n ¶ Cōminiscunt. cōpo nūt a cō et memini. i. ad memoriā reducūt accu sando. f. falsarios. nā ni si pbēt eadē patiant pe nā. ✝ vt.j.ti.ij.l.ij. ⁊.l.fi. vel dic ɔminiscunt. f. p ferēdo ⁊ vtēdo a cō ⁊ mē tior. q2 mēdaces pferūt ⁊ suspectas. ⁊ ad h.j.tit. ij.l.fi. §. fi. ⁊.l. iudices. et ff.ad.l.cor.ō fal.l. an̄pe. ⁊.j.de fal. vbi. ⁊.l. fi. ⁊ fm̄ hūc casuz est h̄ speciale ꝙ sine accusatore qs dā nat. vt.j.tit.ij.l. nullū. et ff.ad.l.iul.ō adul.l.ij. §. si publico. ⁊ ō suspe. tu. l. tutor. §. preterea. ⁊ cō cor. ex de confes.c.ij.

SCiāt. ¶ Casus. Si aliquem accusare volueris de crimine apo stasie afferre debes pba tiōes luce clariores. f. p testes ⁊c. idicia ad pro bationē sufficientia per se vel in alijs.

✝ Utrāq̄ le ctura est ꝟa et nota. fm̄ Bal. et eas sequit bar. et pau.

✝ Appro bat p Bar. Bal. pau. et Ang.

✝ Jn loco suspecto. pau.

✝ Jd est ac cusat fm̄ a liā lec. bal. Textus. l. sciāt. cōcor. ij.q. vlt.ca. sciat cūcti. ⁊ ij.q. vj. epy phanium.

o ¶ Documentis. i. instrumentis. puta in crimine falsi. vt.j.de ɔtrahē. ⁊ commit. stip.l. optimam.

p ¶ Uel indicijs. p se sufficientibus vel cum alijs cum multa sint: dili gentius enim oz fieri examinatio vbi de hoīs salute tractat: vt h. ⁊.j. de penis.l. qui sniam. ⁊ de appel.l. addictos. non autem ex psumptio ne. q2 sanctius est ⁊c. vt.ff.de penis.l. absentem.

q ¶ Et luce. f. meridiana. h̄ tñ fallit. vt.j.ad.l.iul.de adul. si hi qui. et in auf. vt li. ma. ⁊ auie. §. fi. col. vij. ⁊ no. in toto illo ɡnāli dolum psumi.

¶ De testibus. ¶ Dixit in genere de probationib⁹: nunc per species: ⁊ primo de vina probatione.

Cōtinua tio.

SJ tibi. ¶ Casus. Ponit trib⁹ modis hac.l. Primo sic. Si qs aliquem de possessione libertatis in seruitute petierit. ⁊ ille velit pbare se liberū: q2 spōte forte vult in se transferri onus pbādi s3 testes nō h3: an per instrm̄ vel alia argumē ta possit pbare se liberū: querit: Dicit ꝙ sic. q2 nō soli. i. solūmō ⁊c. alia em̄ sicut testes sufficiūt ad pbationē. Scdo pone casū sic. Si ser uus tuus fugit a te: ⁊ eū dolo malo in possessione libertatis existētem petieris: necessitas pbādi se liberū esse ei incūbit: cū dolo malo sit in libertatis possessione. Si p testes pbare nō possit pbet p instrm̄. Ter tio sic. Si seru⁹ de possessione seruitutis in libertatē pclamauerit: ⁊ te stes non h3: pbet per instrm̄ natalium siue alijs indicijs ꝙ intendit se esse liberum. ⁊ sic dic defendere. i. agere. ⁊ sic reus dr̄ facere ɔtrouersiā sed impropr̄ie. vt al's.ff.de procu. non solum.

r ¶ Si tibi. in reo pōt poni ⁊ sic pbat ex voluntate. vt.ff.de pba. circa. Uel dic ex necessitate cum erat dolo malo in possessiōe ingenuitatis. vt.ff.de lib. cau. liberis. §. si qs. Uel qō iam actor pbauerat vn̄ incūbe bat reo pbatio exceptionis. vt.ff.de pba.l. in exceptionibus. ⁊ ad hoc multū facit lr̄a. Uel dic in actore. ⁊ ponit defendere pro agere. vt.ff.de bis q not. infa. furti. §. si quis. ⁊.ff.de re iudi. sepe. §. j. ⁊ fm̄ h̄ reus facit ɔtrouersiam. vt ⁊ al's.ff.de procu. non solum. §. si status.

s ¶ Defende. f. p traditionē: sc3 vno mō age cām defendendo te. vel h̄ impando nō dicit sed ɔsulendo fm̄ ꝙ lr̄a iacet. ⁊ tunc expone soli. i. so lūmodo.ff.de vsu ⁊ ha.l.ij. Uel sic soli ⁊ nihil aliud ius qō facit ɡnāle exclusionem vel specialem. ⁊ sic est falsa.

Soli.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Idem. a. Clare. Lex. ij.

Poſthumo nato q neqꝫ heres[a] inſtitutꝰ a patre: neqꝫ nominatim[b] exheredatus eſt teſtamentum rumpitur[c]. ¶ Et ſi cōtratabulas bonoꝝ poſſeſſio infantis nomine a tutore petita[d] eſt ſꝫm tabulas[e] bonorum poſſeſſio locum habere non poteſt.

¶ De bonorū poſſeſſiōe ↄtratabulas liberti que patronis liberiſqꝫ eorum datur. Titu. xiij.

☞ Etiā patronus qui ex neceſſitate manumiſit ſi fuit a liberto preteritus habet bonoꝝ poſſeſſionē cōtratabulas per quā auocat ab herede ſcripto legitimā portionem tm̄: a qua excluditur per operarū et munerū exactionē. hoc dicit cum. l. ſequēti Alexā. poſt Bal. ⁊ Sali.

Impa. Dio. ⁊ Herculia. Lex. j.

Licet[f] ex cauſa[g] fideicommiſſi manumiſſus ſit is quē ex volūtate patris cū ſoꝛore tua te manumiſiſſe ꝓponis[h]: tm̄ ſi extraneos ſcripſit heredes partis[i] legitime ↄtratabulas eiꝰ bonorū poſſeſſionem petēdo: vel ↄtra nūcupationem ſi teſtamētū ſine ſcriptis cōditū eſt: intra tpa[k] edicto preſtituta eam partē poteris obtinere.

Imperatoꝛ Theodo. a. Aſclepiodoꝛo. Lex. ij.

Patronus liberti muneribus[l] electis[m] et operis[n] a contratabulas bonorum poſſeſſione repellitur.

¶ Unde liberi. Titu. xiiij.

☞ Bonorū poſſeſſio vnde liberi filios agnoſcētes pro rata facit heredes: et donec eſt locus ſucceſſioni deſcendentiū nullus alius poteſt ſuccedere: ⁊ quouſqꝫ ſperatur cauſa teſtati: ceſſat cauſa inteſtati. hoc dicit cum ſequen. Alexan.

Impera. Diocleti. et Maxi. aa. Sarpedoni. Lex. j.

Si auus tuꝰ relictis tribus emancipatis filijs deceſſit: hiqꝫ bonorū poſſeſſionē vnde liberi acceperunt: ꝓ rata[o] portione heredes[p] eos extitiſſe[q] palam eſt.

Idem. aa. ⁊. cc. Zoſimo. Lex. ij.

Ex teſtamento vel ab inteſtato exiſtēte filio vel nepote[r] ſuo herede nemo[s] poteſt ab inteſtato[t] heres exiſtere[v].

☞ Si nepos hereditatem paternam repudiat: auitam hereditatē que patri delata eſt ↄſequi nō poteſt de iure ciuili: ſed per bonoꝝ poſſeſſionē vnde liberi de iure pretorio. h. d. Alexā. cōcoꝛ. Bal. ⁊ Sali.

Impera. Conſtanti. a. ad Leonē comitem orientis. Lex. iij.

Qui[x] ſe patris poſt auum inteſtatum[y] defuncti negat[z] heredē mortui aui paterni ſuſci-

---

Poſthumo. ¶ Caſus. Si teſtatoꝛ vxore pregnante relicta: neqꝫ inſtituit neqꝫ expꝛeſſe exheredauit poſthumū: poſthumo nato rūpitur teſtamentū ipſo iure de iure ciuili: hoc eſt abſqꝫ ↄditione ſeu bonoꝝ poſ. per ↄtratabu. hoc in pͥma. Secūdo dicit ꝙ ſi tutoꝛ petat bono. poſ. ↄtratab. ⁊ ſic quaſi huic iuri ſeu priuilegio iuris ciuilis velit renūtiare: vt hac via nō pͥma irritat teſtamētum de iure ꝑtorio. ꝓpt qḋ pretorio iure tenet teſtamētum: ⁊ ꝑtorio irritari pōt: quia ſicut ꝑtoꝛ non potuit facere heredem: ita nō potuit facere vt qs deſinat eſſe heres. vel ſic. Aliquis fecit teſtamentū: nulla facta mentione eius qui fuit in vtero vxoris ſue qui tandē natus eſt: teſtamētum rumpit. ſi noīe illiꝰ petita ſit bonorū poſſeſ. quod nihil eſt.

a ¶ Neqꝫ heres. ſꝫ ⁊ heres inſtitutꝰ cōmittēte alio edictū pōt petere. * vt ff. eo. ſi poſt mortē. in fi.

* Idē bar. Bal. ſali. et Jaſ.

b ¶ Noīatim. nam noīatim ⁊ olim et hodie pōt exheredari: ſꝫ oliꝫ aliter poſſit exheredari poſthumus. ſ. inter ceteros: hodie aūt inter eos nulla eſt differētia. ‡ vt inſtitu. de exhered. lib. §. j. ij. iij. ⁊. iiij. ⁊. j. de lib. pre. l. fi. §. fi. Item not. hic ꝙ neqꝫ inſtitutꝰ nec exheredatus habet cōtratabulas: vt h. ⁊. ff. eo. l. j. ſi modo rite eſt exheredatus ⁊ pure ⁊ ab oīni gradu: alˢ ſi ab vno ↄtra ſequētem petet bonoꝝ ☩ poſſeſſionē nō accipientem eā primo gradu. vt. ff. e. l. nō putauit. §. j. ij. ⁊. iij. ⁊ de libe. ⁊ poſthu. l. et ſi pepercit. idem in ꝑtorio quādo pro exheredatione habetur preteritio. vt inſtit. de exhere. lib. §. mater. ⁊ ideo dicit lex non habere locum # contratabulas in teſtamentis feminarū. vt. ff. eo. illud. §. ad teſtamenta.

‡ Iſta ē de mēte ſcribētium.

Bonoꝝ poſ. ↄtratabu. quibus def.

☩ Idē ſcribētes.

Idē ſal. Alex. ⁊ Jaſ.

c ¶ Rumpitur. de iure ciuili. ſed de iure ꝑtorio dic. i. rumpetur quantum ad contratabulas.

d ¶ Petita eſt. ſed qualiter poteſt dari cōtratabulas cuꝫ ſit nullū. vt ſ. l. pxi. ⁊. ff. de iniuſt. rup. teſta. l. j. ⁊ qḋ nullum eſt rumpi non pōt. vt ff. de iniuſt. rup. teſta. l. nā ⁊ ſi ſub cōditione. Reſpō. * licet ſit reſciſſum iure ciuili equitate tamen ꝑtoria eſt aliquid. vnde infirmatur eo iure quo ſubſiſtere fingitur. hac etiā ratione ſuus preteritus pōt dicere nullum ⁊ petere contratabulas diuerſis reſpectibus. vt. j. de libe. prete. l. fi. §. ſancimus itaqꝫ. in fine.

* Contrariuꝫ tenent oēs ſcribentes qꝛ vtroqꝫ caſu ē inualidum.

e ¶ Scōm tabulas. que datur extraneo inſtituto. nam hic non habebit. Sed nōne ſꝫm tabulas ⁊ ↄtratabulas: ſimul habere locū poſſūt. vt. ff. de leg. preſtā. l. is qui. §. ſed ſi ſcriptus que eſt ↄtra. Rn̄. ibi nō dꝛ ꝙ heres ſcriptus petierit bonoꝝ poſ. ſꝫm tabulas hoc eīn facere non poſſet. ſed dicit ꝙ adiuit hereditatē: ‡ qḋ de iure ciuili eſt intelligēdum. ſimul ergo locū non habēt. Arg. ꝫ. ff. de bo. poſ. ſꝫ cū patrono. Sed ibi eodē modo rn̄deri pōt. Sed lr̄a aliquātulū repugnat. vnde pōt dici ☩ aliud in ↄtratabulas que datur patrono. ⁊ eſt ratio: quia non rūpit totū teſtamentū vt ea que dat liberis. vt dicā. j. tit. j. l. j. in fi. glo. Itē eſt ↄtrariū huic. l. j. de iure delibe. potuit. Solu. vt ibi.

‡ Idē oēs

☩ Plꝫ bar.

¶ De bonorum poſſeſſione contratabulas. ¶ Occaſione bonorum poſſeſſionis que datur in bonis ingenuoꝝ ponit: ⁊ de ea que datur in bonis libertorum. #

Iſta ↄtimario ē de mēte oium ſcribētiuꝫ.

Licet. ¶ Caſus. Deceſſit quis filio ⁊ filia relictis heredibꝰ: quos rogauit vt ſtichum manumitterēt ⁊ manumiſerunt libertus ille deceſſit: ⁊ inſtituit extraneū heredem: nulla patronis ſuis relicta portione legitima: queritur vtrū poſſit petere bo. poſ. ↄtratabulas ſi teſtamentum factū eſt. Dicitur ꝙ ſic. vel per ↄtratabu. nūcupatam vel nūcupatiuam que eſt vtilis bonoꝝ poſſeſ. ſi teſtamentum eſt nuncupatiuum.

* Gl. vult dicere ꝑteri re. Alexā. ⁊ Jaſ.

f ¶ Licet. libertus minoꝛ centenario poteſt exheredare * patronū: ſi inteſtatus decedat ſuccedūt liberi ſi quos habet: quibus nō extātibus admittit patronus. at cētenarius vel maioꝛ ſi īteſtatus decedat ſuccedūt liberi ſi quos habet. illis deficiētibꝰ ſuccedit patronus. qui ſi exheredet patronū īſtituto extraneo expugnat patronꝰ teſtm̄ olim in dimidiā: hodie in tertiā. vt inſti. de ſuc. lib. §. ſed nr̄a. qḋ eſt ſpeciale in hac ↄtratabulas vt ꝓ ea parte tm̄ expugnet. nā in ea q̄ datur liberis: ſecus qꝛ in totuꝫ. vt. ff. de ↄtratabu. ſi duobus. §. cū emancipatus. alˢ eſt. l. cū emācipatus.

Patronꝰ qḋ ius hꝫ ī bonis liberti.

g ¶ Ex cauſa. ff. de bo. li. qui ex cauſa.

h ¶ Proponis. tu fili.

i ¶ Partis. olim dimidia: hodie tertia.

k ¶ Tempoꝛa. ſcꝫ centū dierum.

Patronus. ¶ Caſus. Certū eſt ꝙ patrono cōpetit bonoꝝ poſ. ↄtratabu. liberti ꝓ parte legitima. ſi autem poſtea accepit opas vel mercedē pro operis: vel munera repellitur a bo. poſ. cōtratabu. liberti.

l ¶ Muneribꝰ. munꝰ dꝛ cuꝫ cauſa: donū ſimplex dōnū tamē nō ſit opera. vt ff. d vbo. ſig. inter donū.

Munꝰ et donū quō differunt.

m ¶ Electis. i. exactis.

n ¶ Operis. reuēditis. i. ſubaudi ſꝫm Azo. Arg. ff. q ⁊ a qui. ma. li. nō ſi. l. ſi. §. bis vbis. vel ſubaudi. ſ. exactis prout plene hoc notaui. ſ. de ope. libe. ſi quā. ⁊ ad h. ff. de liber. ag. ſi quis a libe. §. ſi quis. imo ex ſola impoſitione ‡ quo ad cōtratabu. ſꝫm. H. de porta rauennata.

‡ Diſplicꝫ alex. ⁊ Jaſ.

¶ Unde liberi. ¶ Dixit de bonorum poſſeſſionibus q̄ ex teſtamēto ſunt nunc de his que ſunt ab inteſtato. Et no. ꝙ illis datur vnde liberi quibꝰ cōtratabulas. vt. ff. ſi tabu. teſta. nul. ex. l. j. §. recte. vnde in bonis maternis non datur. vt. j. de ſuis ⁊ legi. l. fina.

Bonoꝝ poſ. vn̄ liberi qbus detur.

Si auus. ¶ Caſus. Deceſſit qs inteſtatꝰ relictis tribus filijs emācipatis: querit ſub qua forma petit bo. poſſeſ. vn̄ liberi ſuccederēt. Rn̄detur ꝙ oēs ſuccedunt equaliter.

o ¶ Pro rata. i. virili non inſolidū. ☩ vt. ff. ſi pars here. pe. l. ij. ⁊. ff. de ſecū. tabu. l. j. §. pro qua.

☩ Idē barto. et ſal.

p ¶ Heredes. i. ſucceſſores ⁊ loco heredū cōſtitutos. # nam ꝑtoꝛ heredes facere nō potuit quos ſolus vocauit. vt inſti. eo. §. quos autem.

Sequūt oēs ſcribē.

q ¶ Extitiſſe. ex pretoris beneficio. nam ius ciuile. xij. tabularum nō cognoſcebat * emācipatos: ſed expellebat vt extraneos. vt inſtit. de hered. que ab inteſta. §. emancipati.

* Sequit bar. ⁊ ſali.

Ex teſtamento. ¶ Caſus. Deceſſit quis: ei ſucceſſit filius ſuus vel nepos ex teſtamento vel ab inteſtato: ei vult ſuccedere aliquis in vlterioꝛi gradu: nūquid poteſt. Rn̄. ꝙ non.

r ¶ Nepote. quem nemo precedit.

s ¶ Nemo. alius vlterioꝛ. Azo. qui non ſit in eadē paritate ⁊ equitate vt ſecum poſſit admitti: vt pꝛonepos ex tertio filio. vt inſtit. de here. que ab inteſta. §. cum filius.

t ¶ Ab inteſtato. niſi in militis teſtamento ‡ cui licet pro parte decedere teſtatus. pro parte inteſtatus. vt. ff. de teſta. mili. ſi miles vnum. idem etiā in alio quādoqꝫ cōtingit ex poſtfacto. vt. ff. de inoffi. teſta. l. circa. ⁊. l. nam ⁊ ſi. §. ſi filius.

‡ Idē bar. ⁊ ſali.

v ¶ Exiſtere. nam ſicut per teſtm̄ ita per ſuū heredē quilibet alius excluditur. ☩ ⁊ facit. j. cōia de ſucceſ. l. anteqꝫ.

☩ Idem tenēt bar. B. pau. ⁊ Jaſ.

Qui ſe. ¶ Caſus. Aliquis habebat filiū emancipatū: ⁊ ex eo nepotē emācipatum. deceſſit primo auus ab inteſtato nō adita hereditate aui a patre vel adita nō curo: ille nepos repudiat hereditatē patris: ⁊ vult ſuccedere auo ſuo qḋ pōt. Dicitur cū ſit incognitus a iure ciuili nō poteſt: ſed ex beneficio ꝑtoꝛis petere pōt bo. poſ.

x ¶ Qui. ſcꝫ nepos.

y ¶ Inteſtatū. quot modis accidat dꝛ inſti. de here. q̄ ab inteſta. in pͥn.

z ¶ Negat. ſ. repudiādo. ſecus ſi dicat # nō ſum heres. vel nō adeo: vt ff. ad tertul. filij. §. j. ⁊ no. ſ. de iur. ⁊ fac. igno. l. ij. quandoqꝫ tm̄ ponit

Idē bar. Bal. ⁊ ſali. licet diſpliceat Jaſ.

negat

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

pere facultates[a] nõ põt[b] maxime emãcipat⁹: niſi ꝑ bonoꝝ[c] poſſeſſionẽ ad hmõi bñficium[d] ꝑuenerit[e].

Unde legitimi ⁊ vnde cognati. Titulus. xv.

☞ Cognati per lineam trãſuerſalem vt ſunt conſobrini: ſiue per lineam deſcẽdentium/vt ſunt nepotes ex filia ſuccedũt cognatis tam tranſuerſalibus ꝙ aſcẽdentibus de iure pretorio per bonoꝝ poſſeſſionem vnde cognati. hoc dicit cu3 duabus ſequentibus. Alexan.

Impa. Alexã. a. Vulpio. Lex. i.

Conſobrinorum[f] tuorũ inteſtatorũ bona ſi ad priores neceſſitudinis[g] neminẽ iure ꝑtinuerunt tu qui coꝝ poſſeſſionem[h] agnouiſti perſequi[i] non prohiberis.

☞ Ad hereditatem nati ex conſobrina non peruenitur ſine bonorum poſſeſſiõe de iure pretorio. h. d. Salice.

Impera. Diocle. ⁊ Maxi. aa. et cc. Zenoni. Lex. ij.

Cum propiorem[k] ſobrinum id eſt natũ a cõſobrina reb⁹ humanis inteſtatum defunctum proponas: intelligis ſine auxilio bonoꝝ poſſeſſionis eius te ſucceſſionem vendicare non poſſe[l].

☞ Nepotes ex eadẽ filia nati ſuccedunt auo in virili per vnde cognati. Salice.

Idem. aa. ⁊ cc. Felici. Lex. iij.

Nepotib⁹[m] aui materni ꝓ virili portione[n] etiam iure bonorario[o] ſucceſſio defertur.

☞ Probatio d3 eſſe de neceſſario concludentibus: ad hoc allegatur ſm Bal. et Salice. vel ſic. Ad probandum quem eſſe heredem defuncti non ſufficit probare ꝙ poſſideat bona hereditaria ipſius defuncti. hoc dicit Alexan.

Idem. aa. ⁊ cc. Suri. Lex. iiij.

Non hoc[p] an tenuerit[q] quis res hereditarias necne ſine voluntate acquirend[illegible] hereditatis querendum[r] eſt: ſed an admiſerit[s] hereditatem vel bonorum poſſeſſionem.

☞ Linea cognatoꝝ non poteſt ſuccedere niſi de iure pretorio per bono. poſſeſſi. quam nemo inuitus agnoſcere compellitur. h. d. Alexã. cõcoꝛ. Bal. ⁊ Salice.

✱ Et bene Bart. Bal. ſali. et Jaſ. ‡ Iſtã lec. tenẽt Bar. bal. pau. ſa. alex. ⁊ Jaſ.

negat ✱ ꝑ nõ dicit. vt. ſ. de peti. here. ſi putas. in fi. l. Si ergo ponas nec filiũ nec nepotẽ in ꝑtãte aui fuiſſe: vel etiã nepotẽ tñ fuiſſe emãcipatũ indubitãter obtinet qd̃ h̃ dicit. vt inſti. de exhere. lib. §. emãcipatos. ſi ponas vtrũq3. ‡ in ꝑtãte: ⁊ tũc nõ admittit̃ vt ſuus: q2 precedit eũ pr̃ ſm Jo. vt inſti. de here. qua. ⁊ dif. §. ſui. niſi in duob⁹ caſib⁹. vt. ff. de cõdi. inſti. l. fi. ff. eo. ſcripto herede. et de ſuis ⁊ leg. l. j. §. ſciẽdũ. ‡ ibi eſt vterq3 caſus. nec vt agnat⁹ olim q2 inter agnatos nõ erat loc⁹ ſucceſſorio edicto. vt dicta l. ſcripto. Sed cũ hodie iure inſtitutionũ ſucceſſoriũ locũ hẽat in agnatis vr̃ ꝙ etiã ſine bonoꝝ poſſeſſione admittit̃ nepos. vt inſtitu. de legiti. agna. ſuc. §. placebat. ‡ ⁊ ſi poneres filiũ emãcipatũ nepotẽ in ꝑtãte retentũ videtur ꝙ etiã nepos vt ſuus admittit̃. vt inſti. de hered. qua. ⁊ dif. §. ſui. Sed in eo qd̃ dicit negat. ſc3 ſm duos primos caſus vr̃ nil intereſſe neget vel nõ. nã aut accepit filius bona pr̃is ſui adeũdo ſit emãcipatus vel nõ: aut nõ/ꝑmo caſu ſunt bona adeũdo cõmixta: ⁊ q̃ſi vna habẽda eſt vñ nõ põt habere nepos bona aui niſi oĩa. ſc3 aui ⁊ pr̃is habeat nec cũ bonorũ poſſeſſiõe vel ſine. ff. de acq. here. l. j. in ſcd̃o nõ op3 ꝙ neget: q2 due hereditates ſunt qd̃ hic dicit fore neceſſe. ſed ſm Jo. ✱ rñ. loquit̃ in emãcipato filio nõ apprehẽdente bona patris: ⁊ ideo dicit negat: q2 vbi negat nũꝙ per bonoꝝ poſſeſſionẽ põt ſuſcipe facultates aui. l3 ſi cõtenderet ſe heredẽ patris poſſet in vno caſu. ſ. cũ ſuus pater ſucceſſiſſet auo. nã eſſet heres de iure ciuili. na3 heres heredis ⁊c̃. Itẽ ſilr̃ põt loqui in filio qui erat in ꝑtãte ⁊ repudiauit bona pr̃is: ⁊ ideo dicit negat: q2 ſi ꝯtenderet nepos ſe heredẽ patris ſui aliquo caſu haberet bona aui ſine bonoꝝ poſſeſſiõe. ſc3 cũ ſuus pater nõ abſtinuiſſet. nã heres heredis ⁊c̃. ‡ vt. j. de here. inſti. l. fi. Itẽ ‡ ideo dicit maxime: q2 de exiſtẽte ĩ ꝑtãte magis dubitabat̃: ſed tñ idẽ eſt in eo. nã tanꝙ ſuũ ꝯſtat eũ admitti nõ poſſe de iure ciuili: q2 ſucceſſoriũ non h3 locũ in ſuis. vt. ff. de ſuis ⁊ legi. here. l. j. §. ſciẽdum. Itẽ q2 ſuus repudiare non põt de iure ciuili. vt inſti. de hered. qua. ⁊ diffe. §. ſui. Itẽ alia rõne: q2 alius ꝑcedebat eũ tpe mortis aui. puta pater. vt inſti. de here. q̃ ab inteſta. §. ita tñ. Itẽ nec tãꝙ agnat⁹ q2 ſucceſſoriũ ſilr̃ non habebat locũ in agnatis olim: vt inſti. de legi. ag. ſuc. §. placebat. Itẽ q2 nõ erat ꝓximioꝛ tpe mortis aui. vt inſti. de legi. ag. ſuc. §. ſi plures. Tanꝙ cognatus ꝯſtat ꝙ nõ poterat admitti ſine bonoꝝ poſſeſſione. vt inſtitu. de ſuc. cog. in ꝑn. ſed hodie tanꝙ agnatus ‡ põt admitti cũ ſucceſſoriu3 hẽat locũ in agnatis. vt. ſ. §. placebat. Itẽ ⁊ tãꝙ ſuus. ✱ cũ ⁊ ibi deſ̃ facultas abſtinẽdi primo: et ſic deferat̃ ꝓximo. ⁊ ſic habeat locũ ſucceſſoriũ etiã in ſuis. vt inſtitu. de here. quali. ⁊ dif. §. ſed his. ⁊. ff. de acqui. here. l. neceſſarijs.

✱ Illa iura loquũt̃ ĩ ſucceſſione teſtamentaria h̃ in ſucceſſione ab inteſtato. bar. Bald. Pau. Sal. alex. ⁊ Jaſ.

‡ Glo. ſeq̃tur bart. q̃c q̃d dicãt ceteri.

✱ Diſplic3 bar. Bald. pau. ⁊ Ja. q̃ ad tex. l3 ſit vera in ſe. ‡ In h̃ gl. h̃ dicit ſm mẽtẽ ſcribẽtium. ‡ Iſta gl. vſq3 ad fi. ẽ gl. Hugo. ſm Baldũ ⁊ alios. ‡ Et in agnatis trãſuerſalibus vel deſcẽdẽtibus repudiãtib⁹ hereditatẽ. ſecus ĩ deliberãtibus. vt in iſta. l. alex. ⁊ Jaſ. ✱ Nihil eſt ſm Jaſ. in xvj. colo. et ita debet intelligi bar. l. l. j. §. poſt ſuos. ff. de ſuis et leg. here.

a ¶ Facultates. i. hereditatẽ. ‡ hic aũt q̃ritur an filius filij emãcipati cõceptus poſt emãcipationẽ ſit agnat⁹ auo. qd̃ nego ‡ oĩno. nã iura agnatiõis ꝑ emãcipationẽ etiã inter fratres tollunt̃. vt. ſ. de inoffic. teſta. l. fratres: niſi ꝑ anaſtaſiũ. vt. ſ. de leg. tu. l. iiij. ergo inter hũc nepotẽ ⁊ auũ nõ obſtat ſi dicas ꝙ ꝯiunctus eſt ꝑ maſculinũ ſexũ: ergo eſt agnatus. fallit em̃ in ſuis cognatis. tñ negari nõ põt qn ipẽ emãcipatus nepos vocet̃ per vnde cognati. vt inſti. de here. q̃ ab inteſta. §. admonẽdi. ⁊ lex exꝓſſim decidit queſtionẽ. vt inſti. de ſuc. cog. j. rñ. ⁊. j. de le. here. l. meminimus. §. cũ igit̃. ſm Azo. Itẽ q̃rit̃ an vñ liberi deſ̃ patri in bonis filij emãcipati inteſtato mortui: Rñ. pla. ꝙ ſic. vel vñ parẽtes ĩpoſito noĩe. qd̃ ſtare nõ poſſe ꝓbo per locũ a partib⁹ remotis. nã aut erat ſuus: aut emãcipatus. ſi ſu⁹ aut habebat caſtrẽſe: aut q̃ſi caſtrẽſe peculiũ: aut nõ. ſi habebat ⁊ fecit teſtamentũ excludit̃ pr̃ etiã exheredatus vel ꝑteritus. ‡ vt. ſ. de inoffi. teſta. l. fi. ſ3 ſi nõ fecit teſtamentũ pater occupat iure peculij. ✱ vt. ff. de caſtrẽ. pecu. l. ij. ſi aũt nec caſtrẽſe nec q̃ſi caſtrẽſe habeat nec olim nec hodie põt teſtari cũ oĩa ſint patris. ‡ vt. j. de bo. q̃ libe. l. fi. §. filijs aũt familias. cu3 vo eſt emãcipatus ⁊ nõ ꝯtracta fiducia: nil h3 tũc pater. vt inſtitu. de legi. ag. ſuc. §. fi. ſi ꝯtracta fiducia aut fecit teſtamentũ aut nõ. primo caſu ſi exheredauit patrẽ h3 querelã: ſi ꝑterijt h3 cõtratabulas. vt. ff. de inoffi. teſta. l. mater. ⁊ l. nã et ſi. ⁊ l. filio. §. ſ. Si aũt non fecit teſtm̃

‡ Idẽ Ja. teſt de mẽte aliorum. ‡ Et bene ſm omnes.

‡ Hodie ñ cõpetit ſibi q̃rela. Jaſ. ✱ Immo iure hereditario. Jaſ. ✱ Falſum eſt ſm Jaſ. loquẽdo in aduẽtitijs q̃ad ꝓprietatem.

cũ alius nõ ꝑcedat patrẽ pater habebit bo. poſ. vñ legitimi. vt inſtit. de legi. ag. ſuc. §. fi. Sed certe ⁊ ſi habeat vñ parẽtes vel vñ liberi vtilem eſt nõ abſurdũ. ‡ ⁊ facit ad. l. iſtã. ſ. ſi vt ab here. ſe abſti. l. ij. ⁊. ff. de bo. libe. ſi ex patronis. §. fi. ⁊. ſ. de inoffi. teſta. ſi quis filium. §. j.

‡ Iſtã ꝑtẽ glo. t3 bar. Bal. Sali. alex. ⁊ Jaſ.

b ¶ Non poteſt. ſc3 de iure ciuili.

c ¶ Per bonorum. id eſt ius pretorium. quia nõ de iure ciuili.

d ¶ Beneficiũ. id eſt huiuſmodi bona.

e ¶ Peruenerit. ꝑ vñ liberi. ‡ alij dicũt per vñ cognati ⁊ vnde agnati.

‡ Sequit̃ bar. in fi. et Ja. in. viij. col.

¶ Unde legitimi ⁊c̃. ¶ Legitimi ſunt agnati ⁊ etiã quida3 cognati q̃ in loco agnatoꝝ ſunt. vt ſunt filij ſororis. Itẽ vterini. vt. j. d̃ legiti. here. l. pe. ⁊ fi. Itẽ q2 ex orfi. vel tertulia. admittũtur. vt ff. eo. l. ij. §. fi. ⁊ l. ſequẽti. Poſtꝙ ergo dixit de illa q̃ dat̃ liberis/dicit de illa que datur agnatis: et tertio ✱ de illa q̃ dat̃ cognatis. hic em̃ eſt ordo. vt. ff. ſi ta. teſt. l. j.

✱ Sequũt̃ ſcribẽ. hic.

Conſobrinorũ. ¶ Caſus. Deceſſit fili⁹ ſororis mr̃is mee: ⁊ volo adipiſci bona ſua querit̃ an poſſi3. Dicit̃ ꝙ ſi nemo ſit ei ꝓximioꝛ poſſum ei ſuccedere per bo. poſſeſ. vnde cognati. vel ſic. filij duarum ſoroꝝ ſunt ꝯſobrini: ſi ergo vnus decedat ab inteſtato an alius ei poſſit ſuccedere per bo. poſ. vñ cognati/querit̃: Rñ. ꝙ ſic. ſi nullus ſit ꝓximioꝛ. ſed ſi agnatus bo. poſ. petat dicendo ſe velle eſſe bo. poſ. petet eam per poſ. here. pe. vt. ff. de poſ. here. bo. poſ. l. j.

f ¶ Cõſobrinorum. Conſobrini dicuntur ex duabus ſororibus nati. vt inſti. de gradi. §. quarto gradu.

Conſobrini qui dicantur.

g ¶ Neceſſitudinis. i. cognationis. vt. ff. de iuſti. ⁊ iure. l. fi.

h ¶ Eorum poſſeſſionem. per vnde cognati.

i ¶ Perſequi. vel per bonorum poſſeſſionẽ here. pe. vt. ff. de bo. poſ. l. j. ⁊. ij. vel rei vendi. res ſingulas. cum ſis dominus factus per agnitionem: ‡ vt hic. ⁊. ff. de bo. poſ. l. j.

Cum propiorem. ¶ Caſus. Quidam deceſſit de filijs cõſobrine mee nullo condito teſtamento. Dicitur ꝙ ego eis ſuccedere poſſum per bo. poſſeſ. et dicti ſunt conſobrini filij duarũ ſororũ. propiores ſobrini filij conſobrinorum.

‡ Iſta gl. eſt de mẽte ſcribentiũ.

k ¶ Cum propiorẽ. i. in quinto gradu a cõſobrina qui reſpectu ſequẽtis dicitur ſobrinus ꝓpioꝛ. ſic d̃2 vt inſti. de gradi. §. qnto. ⁊. §. ſexto.

l ¶ Non poſſe. cum non ſit tibi agnatus.

Nepotibus. ¶ Caſus. De predictis nepotibus ex filia querit̃ qualiter ſuccedant auo ſuo materno: Rñ. ꝙ ꝓ virili portione ⁊ iure pretorio ſi ſint ex eadem filia.

m ¶ Nepotibus. ex vna filia. ſi aute3 ex duabus eſſent ſuccederent in ſtirpẽ. vt inſti. de here. que ab inteſta. §. cum autem.

n ¶ Portione. dic de iure bonorario. ſc3 per bono. poſſeſ. vnde cognati. nam vnde liberi eis non datur. vt. j. de ſuis ⁊ legi. here. l. fi. et q̃ ſit ratio dic vt ibi nota.

o ¶ Honorario. non ſolũ ꝯſtitutionibus/cum diminutione tamẽ tertie partis quãdoq3. vt inſti. de here. que ab inteſta. §. item vetuſtas. ⁊. j. de colla. illam. ſed hodie contra. vt in aut. ibi poſita.

Non hoc. ¶ Caſus. Si mihi delata eſt bono. poſ. ex aliquo capite: ⁊ eam tenui animo deliberãdi: an ea3 videar agnouiſſe. queritur: Rñ. ꝙ non: niſi eam agnouerim tm̃ ſine corporali apprehẽſione. an ei ſufficiat: queritur: Dicitur ꝙ ſic.

p ¶ Non hoc. ſi dubitetur an quis ſit bono. poſſeſſoꝛ non inquirit̃ an poſſideat bona vel non: ſed an petat decretalem. ⁊ iſte eſt caſus.

Caſus.

q ¶ An tenuerit. i. ſi poſſedit etiam de facto.

r ¶ Querẽdum. No. ergo ꝙ non ꝓbat h̃ eſſe qd̃ ab hoc ꝯtingit abeſſe quia plerũq3 abeſſe contingit. i. quem non eſſe heredem l3 apprehendat: ideo non ſequitur/ſi apprehendit ergo eſt heres vt quia eſt predo. ⁊ econtra adire poteſt etiã ſi nihil attingat. vt. ff. de acquirẽ. heredi. l. ꝓ herede. in prin. ⁊ l. gerit pro herede. ⁊. j. de iure delibe. ſi auia. ⁊. l. ſi ſorori. ⁊. ff. de rei vendi. ſi ager. in fi. ⁊ ſunt ſimilia huic generali multa que nota. ſ. de proba. neq3 natales.

Verſus.

s ¶ An admiſerit. id eſt adiuerit vel agnouerit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Certum eſt. ¶ Caſus. Si mihi delata fuerit bono.poſſeſ.in bonis cognati de iure pretorio: certe non poſſum ſuccedere niſi ea petita ⁊ admiſſa quam admittere non compellor. Uel ſic. Nō poſſum ſuccedere alicui iure cognationis niſi petierim bonorum poſſeſ. a iudice. ſi autem petere nolo non compellor.

a ¶ Succedere. De iure pretorio verū eſt. ſed per aut. ſecus.

b ¶ Cognati. Nominatiui: ſed defuncti eſt genitiui caſus.

c ¶ Non vrgent. vt. ff. de bo.poſſ.l.iij.§.inuito. et j. de iure delibe. nec eme re. Et no. hic tria. Prio vſqꝫ ad quē gradū dat agnatis ⁊ cognat. boñ. poſ. Rñ. vſqꝫ ad.x. agnatis. et vſqꝫ ad.vij. * cognatis ⁊ quibuſdā pſonis de ſeptē. vt inſtit. de ſuc.cog.§.fi. ⁊ ff. vij cog. l.j.§. hec aūt. Secundo quot ſunt bonoꝝ poſſeſſiones? Et dic ꝙ hodie ſunt ſex ordinarie. ſeptima extraordinaria que dat quotiēs ex nouis legibus dat hereditas ex teſtamēto vel ab inteſtato. ideoqꝫ dicitur extraordinaria: ‡ quia nō hꝫ certā ſedē ex teſtamēto/ vel ab inteſtato. vt inſti. eo.§.decima. in fi.§. ⁊ §. ſeptima. Predictarū aūt ſex ſunt due ex teſtamento/ quatuor ab inteſtato. Ex teſtamento ſm tabulas ⁊ contra tabulas que dicitur ex teſtamēto: nō quia nitatur ſm tabulas: imo contratabulas. ſed ideo quia non habet locū niſi facto teſtamēto. vt inſtitu.eo.§. ſunt autē. Quatuor ab inteſtato vt vnde liberi: ⁊ vnde agnati: ⁊ vnde cognati. de quibus duabus dicit hic titulus: licet leges ſub eo poſite de cognatis dicāt. Itē vnde vir ⁊ vxor. ſꝫ olim alie plures erāt inſerte: vt habes hic. ⁊ inſti.eo.§. ⁊ cū de teſtamētis. vſqꝫ ad.§. ſeptima. Preter has.vij. ſunt tres ‡ etiam hodie que non tribuunt ius in pprietate: ſed in poſſeſſione tantuꝫ. vt carboniana ⁊ q̄ datur ventri: de quibus dices. j. de carbo.edic.l.j. Item que dat gratia agnoſcēde litis. vt. ff. de inoffi.teſta.l.papinian⁹.§.j. ⁊. ſ̄. de inoffi. teſtamen.l.ij. Tertio nota an ſint ſublate bonorū poſſeſſiones p nouα iura. quod quidam dicūt. ſed eſt falſum niſi in duabus. Dic ergo ꝙ eundem locū tenēt hodie quē olim. nam ſm tabulas nec olim nec hodie eſt neceſſaria cū detur ſcripto petitio hereditatis: ⁊ poſſit adire de iure ciuili niſi in trib⁹ caſibus. ‡ Primus eſt. ff. de iniuſt.teſta. l.poſthumus. quādo poſthumus qui rumpit deceſſit viuo teſtatore. Secūdus. inſti. qui.mo.teſta.infir.§. nō tamen. vbi capitis diminutione teſtamentum fuit infirmatum. ſed tempore mortis inuenit ſui iuris. Tertius. ff. de ſecū.tab.l.ij.§. ſi ſub cōditione. vbi etiam pēdente conditione petitur bonorū poſſeſſio. In his tribus etiā hodie eſt neceſſaria. Cōtratabulas aūt ſicut olim fuit neceſſaria ſic ⁊ hodie. * ⁊ eiſdem datur pſonis quas habes. ff. de contratabu.l.j. Unde liberi fuit olim neceſſaria emancipatis. vt. ſ̄. q admit. ad bo.poſſ. poſſunt. l.emācipata. ſed hodie nō eſt. vt in aut. de heredi. ab inteſta.§.j. coll. ix. vnde legitimi. nec hodie nec olim ‡ erat neceſſaria cuꝫ ex.l.xij. tabularū ſuccederent. vt inſt. de leg.ag.ſucceſ. in princi. vñ cognati fuit olim neceſſaria. vt. ſ̄. cod.l.ij. ſed hodie nō eſt. vt in aut. de heredi. ab inteſta.§. nullā. vnde vir ⁊ vxor. ⁊ hodie ⁊ olim eſt neceſſaria. vt. j. vnde vir ⁊ vxor.l.j. Additio. Uideas Ange.aret. inſtitu. de exhere.liberorū in prin. q ponit.xxj. caſus in quibus hodie eſt neceſſaria bonorum poſſeſſio. Et aduertas quia multum refert an quis de iure ciuili poteſt adire hereditatē: vel an de iure ptorio hoc per bonorū poſſeſſionem facere debeat: quia priori caſu hoc licet vſqꝫ ad.xxx. annos. vt.l.licet. cum ibi no. j. de iure delibe. Poſteriore vero ſi quidem eſt de liberis ad annū tantum. ſi extraneus ſolum ad.c. dies. vt.l.j.§.j. ff. quis ordo in bo.poſſeſ. ſeruetur.

¶ De ſucceſſorio edicto. ¶ Quia in predictis bonorum poſſeſſionibus locus eſt ſucceſſorio edicto: ideo de eo dicit. ‡ Et no. ꝙ quādoqꝫ eſt de capite in caput. vt deficiēte capite liberoꝝ admittantur agnati. ⁊ deficientib⁹ agnatis tunc cognati: ⁊ vltimo vir ⁊ vxor. vt. ff. ſi tabu.teſt.nul.ex.l.j. quādoqꝫ de gradu in gradū quando plures perſone ſunt in eodem capite. nam deficiente prima admittitur ſecūda. vt ff. eo.l.j.§. quibus. Itē no. ꝙ hic titul⁹ ppter creditores eſt inductus ne longa mora eis fiat. ‡ vt. ff. eo.l.j. in prin. Sed videtur ꝙ parū valet hoc auxiliū legis creditoribus cum multi anni potuerūt currere anteꝙ̄ oēs liberti in infinitū habeāt annū p quolibet gradu ⁊ agnati vſqꝫ ad.x. ⁊ cognati ad.vij. ⁊ quilibet habet.c. dies? Reſpō. hoc raro contingit ꝙ quis tot habeat. Item dico etiam inter tempus primi. * interrogari ſequentes a creditoribus an admittēt. arg. ff. eo. l.j.§. ſane. Itē ſic fit ⁊ alibi. vt. ff. de cura.bo.dā.l.j. Itē not. ꝙ in ſuis non erat locus ſucceſſorio de iure ciuili: de gradu in gradū. vt. ff. de ſuis ⁊ legi.l.j.§. ſciendū. ⁊ eſt ratio: quia primus repudiare non poterat: ſꝫ hodie poteſt vnde habet locum ſucceſſorium edictum. vt inſtit. de here.qua.et diffe.§. ſui. eadem ratione nec de capite liberoruꝫ in agnatos olim. Item nec in agnatis habebat locū de gradu in gradum. per.l.xij. tabu. ſed hodie ſic. ‡ vt inſtit. de legi.agna.ſuc. §. placebat.

* Immo vſqꝫ ad.x. ſm docto. hic.

Bonoruꝫ poſſeſſiones ſunt ſeptem.

‡ Idē ſal. alex. ⁊ Iaſ.

‡ Idē bar to. ⁊ alij.

Bonoruꝫ poſſeſſiones an ſint hodie ſublate.

‡ Idē bar. Bal. ſal. et Iaſon.

* Qñ cauſa pteritionis apponitur ſm oēs ſcribentes.

‡ Immo ſall. ⁊ Iaſ.

‡ Plꝫ bar. Bal. Pau. alex. ⁊ Iaſ.

* Sequūt bal. ⁊ bar. lꝫ Pau. aliter dicat.

* Sequūt Bal. Alex. ⁊ Iaſ. licet Pau. ɔtra.

‡ Et bene indubitanter in tranſuerſalib⁹ Bart. Bal. ⁊ Alex. hic.

Idē aa. ⁊ cc. Platoni. Lex.v.

Certū eſt quidē cognationis iure citra admiſſionem bonorū poſſeſſionis neminem poſſe ſuccedere[a]. defuncti vō cognati[b] ſuccedere nolētes petere bonorū poſſeſſionem non vrgentur[c].

¶ De ſucceſſorio edicto. Titulus.xvj.

☞ Excluſo pmo vel priore in ordine admittitur ſequens in gradu vel in capite. h.d. Bal. ⁊ Sali. vel ſic. Si pmus in ordine nō agnouit bonoꝝ poſſeſſionē admittit ſequēs p ſucceſſoriū edictū. h.d. Alex.

Impa. Alexā. a. Julia. Lex.j.

Si mater tua ppter furorē ſuum patrui ſui[d] bonoꝝ poſſeſſionem[e] nō accepit[f] tu filius eius[g] ad eorūdem bonorū patrui[h] magni poſſeſſionem[i] ex edicto[k] quo prioribus nō petentibus ſequentibus permittitur admiſſus es.

☞ Si primus nō agnouit bonorū poſſeſſionem: vel agnouit: ſed non vt debuit ſequens admittitur per ſucceſſorium edictum. ſecus ſi agnouit vt debuit. hoc dicit Alexā. Bal. ⁊ Salice.

Impera. Diocle. et Maxi. aa. ⁊ cc. Firmio. Lex.ij.

Si auie[l] eoꝝ[m] frater[n] de quorum[o] ſucceſſione agit velut ex teſtamēto adijt hereditatem[p] quos inteſtatos deceſſiſſe ac falſum teſtamentū platū ɔtendis[q]: ⁊ ab inteſtato non petita bonorū poſſeſſione vita funct⁹[r] eſt: ac tu[s] lꝫ quinto gradu cōſtitutus ex ſucceſſorio capite petijſti bonoꝝ poſſeſſionē vel necdum excluſus petas eorū ſucceſſionem potes vendicare. ¶ Nam ſi is[t] queꝫ quarto gradu conſtitutum eſſe nō ambigit ex edicto petijt[v] nec hoc te latuit: fruſtra nobis ſupplicaſti.

Si mat. ¶ Caſus. Delata fuit boñ.poſ. matri mee in bonis paternis in furore cōſtituta nō petit bo.poſ. vnde agnati. ⁊ ſic excluſa eſt. an ego qui ſum in ſequenti gradu petere poſſim: querit? Rñ. ꝙ ſic ex edicto ſucceſſorio vnde cognati.

d ¶ Sui. q ſibi eſt agnatus.

e ¶ Bonorum poſſeſſionem. vnde agnati.

f ¶ Non accepit. idem ſi petijt ‡ per procuratorem al's curatorē et in furore: vel etiā poſt furorē deceſſit anteꝙ̄ ipſa mater ratificaret agnitionem vel petitionē curatoris. vt. ſ̄. de cura.fur.l.vlti.§.pe.

g ¶ Eius. matris.

h ¶ Patrui magni. qui eſt tibi cognatus: ⁊ tamē dicit mihi patruus magnus: nam qui eſt patruus matri mee eſt mihi magnus. ⁊ qui eſt ei auūculus eſt mihi magn⁹. ⁊ ſic ecōtra ex parte patris. vt. ff. de gradi.l.iuriſcōſultus.§. patruus. ſm Io. Sed Pla. cōtra. dixit eñ impropie hic patruū ‡ dici cum non ſit agnatus.

i ¶ Poſſeſſionem. al's ſucceſſionem vnde agnati.

k ¶ Ex edicto. ſucceſſorio. Eſt enim edictum ſucceſſorium quod prioribus nō petētibus ſequētibus petentibus permittitur. et eſt in hac l. de capite in caput: ⁊ de gradu in gradum. vnde intellige ꝙ nō erāt alij agnati. al's ipſi vſqꝫ ad decimum preferuntur gradū. * vt. ff. eo. l.j.§. quibus. ⁊ inſtitu. de heredi. que ab inteſta.§. admonēdi. Sed videtur ꝙ hic non habeat locum ſucceſſoriū edictum. quia furioſo nō fuit delata bonorum poſſeſſio. vt. ff. eo.l.j.§. furioſi. ⁊ de bono.poſſeſſio. delata infan.l.j. Sed poteſt dici ‡ ꝙ erat hic delata ante furorē. Uel melius ſm Azo. ‡ ſi ea facta ſane mētis non accepit defertur ſequentibus. vt. ſ̄. de cura.furio.l.fina.§. penulti. ⁊ facit. ſ̄. qui admit. ad bono.poſ.l.infantis. ⁊. j. de impu. et ali.ſubſti.l.antepenul. ⁊. ff. de peti.here.heres. in prin.

Si auie. ¶ Caſus. Mulier aliqua habebat filiū: ⁊ ex eo nepotes duos ⁊ duos fratres. quorū alter habebat filium. deceſſit mater ⁊ filius ⁊ frater qui habebat filiū/ deceſſerūt nepotes ad quorum ſucceſſionē an admitti debeat filius fratris qui eſt eis in.v. an frater mulieris qui ē eis in quarto gradu: queritur? Reſpōdetur ꝙ admittitur frater: ſed ſi nō venit vel venit ⁊ venire nō debet vt ex teſtamento cū ſit falſum: vel nō ab inteſtato cum venire poſſit/ admittitur filius fratris. Uel pone caſum aliter vt in glo. proxi.

l ¶ Si auie. Pone caſum. ‡ Berta habuit nepotes ex filio mortuo. Item fratrem/ item nepotem * ex alio fratre mortuo. mortua Berta decedūt nepotes ex filio/ ad quorum ſucceſſionem ſi frater Berte veniat qui eſt in quarto gradu eis non veniet filius alterius fratris qui eſt eis in quinto. al's ſi nō venit vel venit non vt debet filius alterius fratris venit. Dic ergo ſi auie. ſcꝫ Berte.

m ¶ Eorū. ſcꝫ nepotum predicte auie qui ſunt ei auie in ſecundo gradu. ergo fratri in quarto. ergo filio fratris. in quinto.

n ¶ Frater. lucius. qui eſt in ſecūdo gradu ei.

o ¶ De quoꝝ. Iſti duo nepotes vocabātur. vn⁹ Titius. alter Seius.

p ¶ Hereditatem. nepotum predictorum.

q ¶ Contendis. tu filius alterius fratris.

r ¶ Functus. lucius.

s ¶ Ac tu. filius alterius fratris auie qui vocaris ſempronius. pone.

t ¶ Si is. id eſt lucius frater auie qui non potuit adire ex teſtamento quod erat falſum.

v ¶ Petijt. qō potuit. nec eñ heres ſcriptus. ſcilꝫ frater auie videtur renūtiaſſe

‡ Sequūt hoc.

‡ Iſtaꝫ tenet Iaſ. lꝫ Bar. ābas approbet.

* Immo nō iſto iure nec de iure autēticoꝝ. bar. bal. P. alex. ⁊ Iaſ.

‡ Diſplicꝫ bar. ⁊ alijs.

‡ Iſta placet oībus.

‡ Gloſa • mittit triū cū q dꝫ adꝫ di et ſic caſus ē ver⁹. Iaſ.

* Impropie ſꝫ Iaſ. ⁊ eſt de mēte aliorum.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

✠ Sequit̃ Bart. Bal. paul. Alex. ⁊ iaſ.

renũciaſſe ab inteſtato ſucceſſioni cũ ignorauit ✠ teſtamẽtũ nõ valere. vt. ff. de inoffi. teſta. mater. niſi ignoraſſet ius. vt. ff. ſi qd ĩ frau. pa. ſi patronus. in prin. ⁊ de bo. li. l. paulus. ij. §. patroni. ⁊. ff. de peti. here. l. legitimã. Ite͂ nota ꝙ hos gradus ſic cõputant quidã. Iſti duo nepotes ſunt in gradu ſecũdo: auia in tertio: frater auie in q̃rto: fili⁹ fratris auie in qnto: ſed hoc ſtare non poteſt: q2 gradus q eſt inter duos nepotes hic cõputãdus non eſt. Alij dixerunt ꝙ loquit̃ de nepote fratris itellige. i. de filio filij fratris ſic forte cõputando duos nepotes de quorũ ſucceſſiõe agit̃ ſunt auie in ſcdo. fratri auie in tertio. filio fratris auie ĩ q̃rto: ⁊ nepotib⁹ iſtius fratris in qnto. qd nil eſt: q2 omittitur gradus proauie. Item q2 ſm iſtam cõputationẽ frater auie eſt in tertio: ⁊ litera dicit in q̃rto. Tu ergo. ‡ cõputa ꝙ iſti nepotes ſunt in ꝓmo gradu matri ſue vel p̃ri auie in ſecundo: ꝓauie in tertio: filio ꝓauie ⁊ fratri auie in q̃rto: ⁊ iſti nepoti in qnto. vt patet inſti. de gradib⁹. §. primo. ⁊. §. ſecundo. ⁊ §. tertio. ⁊. §. q̃rto. ⁊. §. qnto. Si queris quare ꝓauiam numero: R̃n. ‡ q2 ſemp eſt eundũ ⁊ recurrendũ ad perſonã in qua vnum fuerunt. vt. ff. de gra. l. iuriſconſultus. prope prin.

‡ Et bene iſte duę cõputatiões reprobãt̃ et placet bar. iſta computatio.

‡ Idẽ alexan. ⁊ iaſ.

‡ Iſta ꝑti nuatio ẽ de mẽte do.

De carboniano edicto. Titulus. xvij.

☞ Si filio ĩpuberi mouet̃ queſtio ſtat⁹ ⁊ hereditatis debet ex carboniano edicto differri queſtio in tẽpus pubertatis ⁊ impubes preſtita cautione ſi non poſſidet cõſtituit̃ poſſeſſor bonorũ hereditatis. vel ſi poſſidet eius poſſeſſio confirmat̃. Si vo non ſatiſdat erũt vna cũ eo in poſſeſſione illi qui contradicunt. hoc dicit Alexã. poſt Bal. ⁊ Salice.

Idem. aa. ⁊. cc. Flore. Lex. j.

Si tibi[a] ac filio[b] tuo ſtatus ab his cõtra quos ſupplicas mouetur queſtio[c] ꝓſpicis premature rerũ quas velut de patris[d] ſucceſſione filius tuus vendicat[e] reſtitutionem poſtulari. cum ſi in pupillari permaneat etate ſm formam[f] edicti carboniani data bonorum poſſeſſione ſatiſdatiõe impleta[g]: tunc demũ in poſſeſſionem eum conſtituti cõueniat: vel hac[h] non oblata portione[i] ab omnibus[k] quam vendicat poſſideri: ſeruitutis vero queſtionem in tẽpus differri[l] pubertatis.

☞ Ex ſũmaria cognitiõe ꝑuenit̃ ad carbonianũ. h. d. Bal. vel ſic. Bonoꝝ poſſeſſio carboniana ꝯcedit̃ ſemiplene probãtiea q̃ in hac lege ꝯtinent̃. h. d. Alexã.

Impa. Vale. Theo. ⁊ arch. aaa. ad Rufum ꝑfec. preto. Lex. ij.

Carbonianum[m] edictũ ſub perſonis legitimis ex indubitato[n] matrimonio[o] cuſtodito: partu ⁊ probata legitima ſucceſſione defertur[p]: ſcilicet: vt in poſſeſſione nouus[q] heres conſtitutus vſq3 ad pubertatis ãnos ſine inquietudine rebus vtatur interdum alienis[r].

Unde vir ⁊ vxor. Titu. xviij.

f ¶ Secũdm formã. que eſt vt ſatiſdatio precedat: vt ſubijcit. ⁊ tunc demum detur qñ ſtatus ⁊ rerum ‡ ſit queſtio. ſi vero ſtatus tantum nõ differtur ex carboniano. vt. ff. eo. ti. l. de bonis. §. j. ſed conſtitutionibus: vt. ff. eo. l. iij. §. j. Item ſi de bonis tantum ſimiliter non differt̃. vt. ff. eo. l. j. §. ſi quis filium.

‡ Idẽ bar. Bal. Pau. Alexã. ⁊ ia.

g ¶ Impleta. ſcʒ de reſtituendis bonis ſi apparuerit eum nõ filium. vt. ff. de col. bo. l. iij. §. emancipatus. ⁊. ff. eo. ſi is q. §. an autẽ. Sed. P. dixit eũ cauere de vtẽdo arbitrio ‡ boniviri ad iſtar fructuarij. vt. ff. vſufru. quẽad. ca. l. j. in prin.

‡ Dic qd vtrũq3 capitulũ dʒ ĩ ſatiſdatiõe cõ ꝓ hẽdi. bar. ⁊ ſali.

h ¶ Hac. ſ. ſatiſdatione.

i ¶ Portionem. vt quia nõ habebat in bonis paternis: niſi portionẽ cũ forte haberet fratrem.

k ¶ Ab omnib⁹. ſ. pupillo ⁊ aduerſarijs etiã ſi ſint extranei. vt. ff. e. l. j. §. j. ſed nõ alent̃ ‡ inde: ſʒ vice ſatiſdatõis erunt ſimul in poſſeſſiõe. vt. ff. e. l. de bonis. §. q pupillo. ſi autẽ ſint de liberis ſiue caueat̃ ſiue nõ erũt in poſſeſſione. ✠ vt. ff. e. l. ſed ⁊ ſi is. in prin.

‡ Idẽ ſal. ⁊ iaſ.

✠ Sequit̃ barto. ⁊ iaſ.

l ¶ Differri. Hoc ſi puberi expediat. ſec⁹ ſi expediat ſtatim agi. vt. ff. e. l. iij. §. due. Ite͂ ⁊ nunqd differt̃ q̃ſtio quo ad matrẽ: R̃n. Pla. non. ‡ vt. ff. eo. l. j. §. ſi. nec tamẽ fiet preiudiciũ cauſe filij ſiue perdat mater. vt. j. de libe. cau. l. ſi. ſiue vincat. vt. ff. eo. l. iij. §. ſi mater. Nec ob. lex. j. in ſi. ff. eo. quia ſentẽtia cõtra matrẽ lata non nocet filio ‡ ſed cõtra ſeipſum data. Ite͂ nunqd carbonianum cum ordinaria bonorũ poſſeſſione datur: R̃n. non. vt. ff. eo. ſi impubes. in fine. Sed cõtra videtur. ff. eo. l. iij. §. miſſũ. in fine. §. Sed reſpõ. ibi dicitur oportebit ordinarie petere qui carbonianum petit. Et nõ dicit oportet vel oportebit dico ſi bonorũ poſſeſſionẽ petere vellet. Sed nõne etiam q carbonianũ habet tantũ debita exigit. vt. ff. eo. l. pe. Reſpon. ſic. forte a volentibus non inuitis: vel non vt bonorũ poſſeſſor iuris: ſed carboniani tantum. ⁊c. Additio. Dicas ſic aut ipſe nõ ſatiſdedit: ⁊ tũc nõ poteſt intentare actionem: aut ſatiſdedit: ⁊ tũc aut vult intentare directam tanq̃ heres ⁊ nõ poteſt: aut vult intentare tanq̃ bonorũ poſſeſſor carboniani. ⁊ poteſt. vt. ff. eo. l. penulti. ⁊. l. iij. §. miſſum. qui. §. declarat iſtam materiam: vt dicit Bar. hic.

‡ Et bene Bart. Bal. pau. alexã. ⁊ iaſ.

‡ Immo nocet q̃ ad tale ꝑiudicium vt ibi nõ q̃ ad plenum ꝑiudiciũ vt h. ex. et iaſ. lʒ gl. ſequat̃ bar.

¶ De carboniano edicto. ¶ Dictũ eſt de bonorũ poſſeſſionib⁹ que tribuunt ius in ꝓprietate. nũc de his ‡ que in poſſeſſione tantũ. vt ff. ne vis fiat ei. l. pe. §. ſi. ⁊. §. pe. ⁊. ff. eo. l. pe. ⁊ dicit̃ carbonianũ a carbone pretore. arg. inſti. de actio. §. alie. in ſi.

Si tibi. ¶ Caſus. Deceſſit paterfami. relicto filio ĩpubere: nec iſtituto nec exheredato: cui ſi moueat̃ queſtio ſtatus. ſ. ꝙ ſpurius ſit: vel ſeruus ex ancilla ab agnatis volentibus venire ad ſucceſſionẽ defuncti: nec a poſſeſſione bo. diſcedere velit impubes anteq̃ ad. xiiij. an. veniret. an ſit audiendus q̃ritur: Dicitur ꝙ ſic. ⁊ erit in poſ. bo. ex carbo. edicto. itaq3 mater ſatiſdet de reſti. bonis adueniente tꝑe pubertatis ſi appareat filiũ nõ eſſe ſeruũ qui ſi ſatiſdare voluerint agnati ſimul cũ ipſo in poſ. erũt: nulla eis pendente tꝑe in pubertatis emolumẽta ſpe relicta: ſed ex bonis filius interim alatur: ⁊ ſic expone in litera ꝙ dicit vendicat retinendo. Vel dic ꝙ non fuit in poſ. bo. ſed vendicat. ⁊ ſic proprie ponit̃ vendicat: ſcʒ conueniendo: ⁊ dic ꝙ deceſſit relicto filio ĩpubere: cui⁹ hereditas ab aliquo poſſidet̃: impubes intẽtat peti. heredi. q2 in ea neceſſe habet plene docere de iure ſuo: cõſulit̃ ei vt modo dixi. ergo dicitur ꝙ erit in poſſeſ. vſq3 ad tempus pubertatis preſtita tñ ſatiſdatione. Vel pone aliter caſum: vt in glo.

a ¶ Si tibi. loquit̃ iperator matri ꝓ filio impubere ſupplicanti. ⁊ dic caſum ✠ ſm Io. ꝙ ĩpubes poſſidebat: ⁊ aduerſarij eius ꝓponebãt petitionẽ hereditatis. iſte impubes dicebat ſe heredem: illi replicabant eũ ſeruum: quãtum eſt pro bonis hoc nõ poſſunt: quia prematurę. i. nimis cito petunt. nã queſtio ſeruitutis in tempus pubertatis differtur. ſic exponit̃. ff. de col. bo. l. j. §. ſi impubere. ⁊ qd dicit vẽdicat: ſcʒ retinẽdo. Vel ſm alios dic caſum ‡ ꝙ mater noĩe filij agebat petitione hereditatis alijs poſſidentibus: ſcilʒ agnatis defuncti illi excipiebant eum ſeruũ imperator ei cõſuluit: vt petat tm̃ poſſeſſionẽ ex hoc edicto: ⁊ nõ maturet in petitorio: q2 graue eſſet ei probare ꝓpter filij debilitatem ⁊ aduerſariorũ potentiã. Sed huic poſitioni eſt cõtra. ſ. de ordi. iudi. l. j. quia ibi agit impubes ⁊ occaſione ſtatus non differtur. Sed dic ‡ ꝙ ibi expediebat ei nõ differri. Vel hic poſſeſſorio. ibi petitorio. Vel ſolue vt ibi.

b ¶ Filio. vt q2 tu ancilla ⁊ filius tu⁹ ſeruus dr̃ vel ſpurius. Et dic ꝙ filius nec fuit inſtitutus nec exheredatus: q2 tũc ceſſaret carbonianum. ‡ vt. ff. eo. cũ ſine. ⁊ eſt ratio: q2 inſtitutus habet ſm tabulas. ⁊ exheredatus iuſte repellitur. vt. ff. eo. l. j. §. pomponius.

c ¶ Queſtio. In modum replicationis ſm primum. vel exceptionis ſm alium.

d ¶ Patris. ſecus ✠ de matris vel alterius linee femine. cum illis ſcilicet perſonis tantum detur carboniana quibus ⁊ cõtratabulas poteſt dari. vt. ff. eo. l. j. §. ⁊ generaliter. ⁊. l. de bonis. ſʒ in bonis matris non datur contratabulas cũ preterito ſua habeatur pro exheredatione: ergo nec carboniana.

e ¶ Vẽdicat. retinendo ſm Io. vel proprie ſm Alber.

✠ Plʒ bar. bal. ⁊ Pau. diſplicet tñ quo ad tex. alexã. ⁊ iaſ.

‡ Utraq3 caſus poſitio plʒ bar. bal. et Iaſ.

‡ Et bene bart. ſali. et Iaſ.

‡ Idẽ bar. bal. ſal. alexã. ⁊ Iaſ.

✠ Idẽ bar. ⁊ alij.

Carbonianũ. ¶ Caſus. Celebrato diuortio inter te ⁊ vxorem tuã ſignificauit tibi vxor tua ꝙ ex te fuit pregnans: feciſti ĩſpici ventrẽ cuſtodiri partũ: deceſſit: tibi voluit ſuccedere ĩpubes. mouetur ſibi cõtrouerſia ꝙ filius tuus nõ ſit. nũquid ſi in poſſeſ. bono. mitti petat vſq3 ad tẽpus pubertatis audiendus eſt: Reſpon. ꝙ ſic. ſi partus fuerit cuſtoditus: ⁊ hoc probetur ⁊ non plenarie cognoſcet̃ alioquin ſi plene probaretur haberetur pro inſtituto: ⁊ adiret hereditatẽ. vt. ff. eo. cum ſint. ⁊ interim aletur de bonis: non obſtante ꝙ dici poſſit: quia nutritus fuerit alienis bonis: ſi poſtea apparuerit eum filium tuum non eſſe. Viuianus.

m ¶ Carbonianũ. i. cõmodum edicti carboniani. Et capias ita conſtructionem: carbonianum edictum defertur. intellige puero ⁊ hoc dico cuſtodito partu ſub legitimis perſonis.

Ordo lr̃e.

n ¶ Indubitato. ſubaudi ex partu dico nato.

o ¶ Matrimonio. ſcʒ nato. vel dic exiſtente.

p ¶ Defert̃. vſq3 ad annum ‡ vt omnes bonorum poſſeſſiones. vt. ff. eo. l. iij. §. miſſum. Sed ſi hec probentur: ſcilʒ matrimonium indubitatum: ⁊ partum ſub legitimis perſonis cuſtoditum eſſe de quibus dicitur. ff. de ventre inſpiciendo. l. j. §. de inſpiciẽdo. ⁊ ꝙ ſit legitima ſucceſſio: id eſt ꝙ ſint legitimi ſucceſſores: id eſt filij legitimi. qd ſequitur ex duobus primis nõ habet carbonianum cũ poſſit adire ⁊ petere ſuo iure ſicut ſi eſſet inſtitutus: vt. ff. eo. cũ ſine. in prin. ſed ſubaudi in omnibus ſummatim ✠ vel ſemiplene. vt. ff. eo. l. iij. §. cauſe. vel quod dicit de partu cuſtodiẽdo: dicit ideo quia ſi mulier ventrẽ cuſtodiri paſſa non fuerit denegatur partui carboniana. vt. ff. de ventre inſpicien. l. j. §. ſi cui. ⁊. l. edictum. Azo.

‡ Idẽ barto.

✠ Seq̃tur bar. bal. alexan. ⁊ ſali.

p ¶ Defertur. ſ. puero. ⁊ hoc dico partu ⁊c.

q ¶ Nouus. ſcʒ preſumptiue.

r ¶ Alienis. ſi patet eum non filium: nec repetunt̃ ſumptus. ‡ vt. ff. ſi mulier ven. noĩe. l. j. §. intereſſe. ⁊. ff. de inoffi. teſt. l. q de ĩofficioſo. ſic ⁊. ff. de pe. here. heres furioſi. §. ſed ⁊ ſi quid. Accur.

‡ Idẽ bal. ſali. Alex. et Iaſ. in. l. precedenti.

¶ Unde vir ⁊ vxor. ¶ Deficientib⁹ ꝑdictis datur hec. vt. j. eo. tit. l. j.

R

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Maritus. ¶ Caſus. Si decedit vxor tua nec agnato nec cognato relicto ei ſuccedis per bono. poſſeſ. vnde vir ⁊ vxor fiſco excluſo: ⁊ econuerſo. Uiuianus.

a ¶ Et vxor. ſcilicet ſi matrimoniuʒ eſt tempore mortis: vt hic. ⁊ ff. eodem. l. j. §. vt autem.

b ¶ Ab inteſtato. vt. ff. e. l. j. in fi.

c ¶ Antiquo iure. quod eſt. ff. eo. l. j.

d ¶ Naturalis. legitima ex parte patris: naturalis ex parte matris: ſed hoc fallit in caſu: ſcilicet in ſocio liberalitatis imperialis q vxoreʒ excludit in illa liberalitate. vt. j. ſi libera. imperialis ſocius ſine he. l. j. li. x.

e ¶ Excluſo. ꝓpter vxorem vt hic. Item ꝓpter alios quoſdā fiſcus excluditur de quibus dicitur. j. de here. decu. per totum titulum: vxor autem per illos nō excluditur. ergo no. vxorē ſuccedere alijs deficientibus. Iteʒ in alio caſu vir ſuccedit vxori ſue cuʒ filijs eiuſdeʒ emancipatis in virilem vſumfructuʒ. vt j. de bo. ma. l. iij. in prin. Item in tertio caſu de q̄ vide aut. ꝑterea ⁊c. quaʒ hic lege.

Uxor viro ſuccedit alijs deficiētibus.

f Preterea. Dote. aut donatiōe ꝓpter nuptias. vt i auten. de exhi. reis. §. qm̄ vero. colla. v. vnde ſumit hec aut. vſq; illuc tres ſunt. ⁊c. Iteʒ ⁊ in fine abſhde imputabit autē ⁊c. reliq̄ ſumit: vt li. matri ⁊ auie. §. qꝛ vo legē. ij. coll. viij. nec ob. ꝙ l. d. aut. diſtinguat virum ab vxore: qꝛ corrigit in hoc p aut. vt fratrū ſi. §. ſi. col. ix.

Diues et pauper q dicunt.

g ¶ Locuples. quis dicatur locuples vel inops? Rn̄. meta eſt. l. aureorū. vt. ff. de accuſa. nōnulli. vel. c. aureoꝝ. vt inſtitu. de ſuc. lib. §. ſed noſtra. Uel verius indicat quis locuples vel non officio iudicis. vt arg. s. de epi. audi. l. tam dementis.

h ¶ Una. ſiue teſtat⁹ ſiue inteſtatus deceſſit.

i ¶ Matrimonij. q vocabūtur ad hereditatē patris vna cum nouerca.

k ¶ Non extantibus. qd ſi liberi non extant: ſed aſcendentes? Rn̄. idem obſeruanduʒ ſm̄ Hug. Item quid ſi nullus neq; aſcendentium neq; deſcendentium? Rn̄. vocantur vxor ⁊ vir in totum excluſis tranſuerſalib⁹ ſm̄. B. ſed. P. contra. Accurſius. Additio. Potes dicere ꝙ hoc caſu lucratur ꝓprietateʒ quarte portionis qđ ſatis videtur velle hec aut. ſi bene inſpiciatur quod tenet etiam Bar. hic.

¶ De repudianda bonorū poſſeſſione. ¶ Dixit de acquirenda: nūc de repudianda. Et no. ꝙ edictalis repudiari poteſt. ⁊ ſic loquitur. ff. ſi tabu. teſta. nulle ex. l. vna. §. j. ⁊. j. l. j. decretalis nō. nec ante decretū. quia non habet nec habere pōt ſicut nec hereditas. vt. ff. de ſuc. edi. l. j. §. decretalis. ⁊. j. de repu. here. l. ſicut.

l Emancipatus patron⁹. Patroni. vt. s. de poſtula. l. velamento. fallit in fiſco. vt. ff. de iure fiſci. ſi fiſcus. ꝓpter aduocatum tn̄ datur dilatio. vt. ff. ex qui. cau. ma. ait ꝑtor. in ff. l. ⁊. l. ab hoſtibus. §. ſed quod ſimpliciter.

¶ Coniunctis deficientibus vir ⁊ vxor ab inteſtato vocātur ex quarto capite edicti. hoc dicit. Uel ſic. Deficientibus coniunctis vir ⁊ vxor inuicē ſuccedunt ex edicto fiſco excluſo. Salice. Uel ſic. Deficientibus agnatis omnibus ⁊ cognatis vir ſuccedit vxori ⁊ econtra: quia ex quarto capite edicti per bonorum poſſeſſionem que vnde vir ⁊ vxor appellatur. hoc dicit Alexander.

Imperato. Theo. ⁊ Ualen. aa. Hierico. Lex vnica.

Maritus et vxor[a] ab inteſtato[b] inuiceʒ ſibi inſoliduʒ pro antiquo[c] iure ſuccedāt: quotiēs deficit omnis parentum vel liberorum: ſeu propinquorū legitima vel naturalis[d] ſucceſſio: fiſco excluſo[e].

¶ Ubi matrimoniū fuit ſine dote ⁊ coniunx premoriens eſt locuples ⁊ ſuperſtes laborat inopia: licet extent filij defuncte pſone tā ex eodeʒ matrimonio ꝙ ex alio: coniunx ſupſtes ſuccedit in quarta parte ſi liberi non ſunt vltra tres: al's ſuccedit in virili cum liberis ⁊ legatum ſibi factū a defuncto cōputatur in ipſam quartaʒ: hoc dicit Alexander.

In auten. coll'. v. conſtitu. vj. de exhibēdis ⁊ introduc. reis. §. qm̄ vero. in fine. et colla. viij. ⁊ conſti. vltima. vt lice. matri et auie. §. qꝛ vero. ij.

Preterea ſi matrimonium ſit abſq; dote[f] coniunx autem premoriens locuples[g] ſit: ſuperſtes vero laboret inopia ſuccedet vna[h] cuʒ liberis cōmunibus alteriuſve matrimonij in quartā ſi ſunt tres: vel pauciores. ¶ Qꝛ ſi plures ſint in virilem portioneʒ: vt tamen eiuſdē matrimonij[i] liberis proprietatem ſeruet ſi extiterint: his vero non[k] extantibus vel ſi nullos habuerit potiet etiā dominio: ⁊ imputabitur legatuʒ in talem portionem.

¶ De repudianda bonoruʒ poſſeſſione. Titulus. xix.

¶ In repudiando bonorū poſſeſſionē non requirit preſentia aduocati. hoc dicit Bal. Sali. ⁊ Alexan.

Imperato. Dio. et Maxi. aa. et cc. Theo. Lex. j.

Emancipatus repudiata bonorum poſſeſſione abſentie patroni[l] cauſe velamēto rurſum ad eandem redire queſtioneʒ fruſtra conatur.

¶ Pater non poteſt iura filij repudiare in iudicio vel extra. h. d. Baldus. Uel ſic. Pater nō poteſt repudiare iura filio delata. Salicetus.

Iidem. aa. ⁊. cc. Theo. Lex. ij.

Filio delatam[m] bonoꝝ poſſeſſionē patri ad fraudem[n] filij repudiare non licet.

¶ De collationibus. Titulus. xx.

¶ Ubi ex teſtamento cum effectu ſucceditur collatio ceſſat. h. d. Bal. vel ſic. Iure iſto inter ſuccedentes ex teſtamento ceſſat collatio: niſi teſtator cauerit de cōtrario. hoc dicit Salicetus. Uel ſic. Cum ſuccedit emancipatus filius patri vna cum filijs in poteſtate ex teſtamēto patris tūc non confert emancipatus bona ſua: etiaʒ que a patre ſibi donata fuerunt. hoc dicit Alexander.

Imperator Alexander. a. Deucherie. Lex. j.

Emancipatos[o] liberos teſtamento heredes ſcriptos[p] ⁊ ex eo[q] ſucceſſioneʒ obtinētes[r] a patre donata fratri conferre non oportere[s] (ſi pater: vt hoc fiat ſupremis iudicijs non cauit) manifeſti iuris eſt.

¶ Hodie ex teſtamento non ceſſat collatio: niſi pater vetait: ideo dotis ⁊ aliorum datoruʒ fit collatio. hoc dicit Salicetus. Uel ſic. In caſibus in quibus olim erat facienda collatio inter ſuccedentes ab inteſtato facienda eſt etiā hodie ſi ſuccedatur ex teſtamento: niſi teſtator ꝓhibuerit. hoc dicit Alexan.

In auten. de triēte ⁊ ſe. §. illud quoq; bene. colla. iij. conſtitu. v.

Ex teſtō[t] et ab inteſtato ceſſat dotis ⁊ aliorum datoꝝ[v]

m Filio delatā. Ex linea materna. ⁊ ſic locum habet hec lex etiā apud iuſtinianū anteq̄ fieret. l. vlt. j. de bo. que lib. p. l. j. de bo. ma. l. j. ij. ⁊. iij. ⁊ de bo. q̄ li. l. pe. per. l. autē vlti. conſtat ꝙ hʒ locum in q̄libet hereditate * filio delata niſi occaſione patris. ‡ vt. ff. de vulga. ſubſt. ſed ſi plures. §. in arrogato. Itē nota ſec⁹ in ſeruo eſſe q̄ h dicat in filio. vt. ff. d ſuc. edi. l. j. §. per ſeruuʒ. ⁊. ff. de le. j. ſeruo. ⁊ ecōtra filius non repudiat in ꝑiudiciuʒ patris. vt. d. l. j. ⁊. j. de bo. que lib. l. fin. lʒ taciturnitas filij pr̄i obſit ſi eum certiorare potuit. vt. ff. quis or. in bo. poſ. ſer. l. fin. ⁊ facit. ff. de bo. poſ. tutor. ⁊. j. de acqui. here. is qui. §. ſi.

* Plʒ pau. alex. ⁊ iaſ. ‡ Iſtud dicit ſplicet ꝑdi.

n ¶ Ad fraudeʒ. i. ad dānū. veteres eīn fraudem ꝓ pena accipiebāt: vt in l. cum autē. §. excipitur. ff. de edil. edic. ⁊ nota. s. de ſponſa. l. ij.

¶ De collationibus. ‡ ¶ Quia īter bonoꝝ poſſeſſiones habet locū collatio. nunc de ea dicit. Additio. Iſtud non videt verū: quia preſupponit ꝙ inter bonoꝝ poſſeſſiones paſſiue ſit locus collationi: quod eſt falſum vt no. in. l. ſi emācipati. j. eo. Lancelotus decius.

‡ Iſta continuatio placet Cy. ⁊ ſali. ⁊ ē de mēte Bar.

Emācipatos. ¶ Caſus. Deceſſit paterfami. hn̄s quoſdam filios: quos in vita emācipauit: qbus quedam cōtulit: an ea conferre debeāt facto teſtamento ⁊ eis heredibus inſtitutis? Rn̄. ꝙ nō. niſi hoc expreſſiſſet.

o ¶ Emancipatos. idem ſi eſſent in poteſtate cōſtituti.

p ¶ Scriptos. cū alijs in poteſtate cōſtitutis. ‡

‡ Glo. ſeqtur ſali.

q ¶ Ex eo. ſ. teſtamento.

r ¶ Obtinentes. Idē eēt ſi cum poſſent ex teſtamento ſuccedere errore ſucceſſerunt ab inteſtato. * vt. ff. de col. do. l. ſi lius emācipatus. circa principium.

* Seqtur gl. bar. Io. fabri. et iaſ.

s ¶ Non oportere. Nota non fieri collationem de iure antiquo ſi teſtatus qs deceſſit. ‡ vt hic. ⁊. j. e. l. filie doteʒ. ⁊. l. filiam. Sed contra. ff. de inoffi. teſt. l. ſi nō mortis. ij. rn̄. vbi etiā ex teſtamēto fit collatio. Solu. lʒ in primo rn̄. loqueret quando teſtatus decederet: in ſecundo tamē mutat caſum ſcilicet quando inteſtatus. Item hoc iure veteri. ſed ſecus p aut. ex teſtamento ⁊c. quam hic lege.

‡ Qꝛ tunc ceſſat iniuria quā pretor faciebat ſuis admittēdo emācipatis. pau. Ful. Alex. ⁊ Iaſ.

Ex teſtamento. ¶ Caſus. Ex teſtamēto ⁊ ab inteſtato ceſſat dotis ⁊ aliorum datorū collatio: ſi pater hoc dixerit. non aliter. Uiuianus.

t ¶ Ex teſtamēnto. ſubaudi ⁊ ab inteſtato ſi non habes hic. vt in corpore huius auten.

v ¶ Datorū. non ſimpliciter ſed ob cauſam puta dotis ⁊ donationis ꝓpter nuptias. ⁊ cauſa militie. Sed donatio ſimplex nō cōfertur ‡ ſicut nec olim. vt. j. e. l. pe. niſi in trib⁹ caſib⁹. ‡ Prim⁹ cū vni filio donauerit inter viuos alteri ob cauſam ne emergat ineq̄litas fit collatio. vt in. d. l. j. eo. l. pe. Scd̄s qn̄ pater hoc expſſit. vt. s. de inof. teſta. ſi quādo. §. ſi. ⁊. ff. de inoffi. teſt. ſi non mortis. in princ. Tertius quando dedit

‡ Iſta ē vera. Dy. bar. bal. Ange. ſali. Paul. alex. et iaſ. ‡ Et bene bar. ba. dy. ang. ⁊ alex.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

*Dic ꝙ gl. inepte loquitur: q2 tunc nō ē tractādū de collatiōe ſʒ de diuiſione: q2 tūc nō ō erit mir pſimoniū patris: vt. l. certuʒ. ſ. fa. hercis. paul. alex. ⁊ iaſ.

Reprobat p text. i l. vt liberi. ſ. fi. j. e. dy. Bar. bald. paul. alex. ⁊ iaſ.

Illa. l. nihil facit. debuit em allegare. l. in donatōib⁹. eo. ti. Iaſ.

Debuit allegare. l. ſi emācipati. j. eo. iaſ.

do dedit ei vt filio ſiue vt habeat in peculio ꝓfectitio. * vt. j. e. ſi donatiōe. Si vero in emancipatū eſſet collata nō cōfertur: ‡ etiā iubēte patre: q2 tenuit a pncipio donatio. vt. ſ. de inoffi. do. pater. ij. rñ. ⁊ hec ſm. B. ⁊ Azo. ⁊ Py. ⁊ Rot. ⁊ Balduinū. ⁊ p eis ēt facit ꝙ noue leges etiā determinantur per veteres. vt. ff. de leg. ⁊ ſe. con. l. non eſt nouum. ⁊. l. ſeq. Item q2 hmōi ſimplices donationes capiunt vim relicti cū morte confirmentur: ideoq3 habet locum falcidia. vt. j. ad. l. fal. l. penul. # ex quibus nō fit collatio. vt. j. e. l. a pre. # Sed huic rñdet. M. ꝙ non eſt relictū: lʒ habeat vim relicti. Ioā. autē. ⁊ Pla. dicūt etiā donata ſimpliciter ꝯferri ꝓpter generalia verba hui⁹ auten. ⁊ arg. ff. de aleato. l. j. ſ. ij. Itē nō diſtinguit hec lex nec nos. vt. ff. de publicia. in rem act. l. de precio. Iteʒ cū dos que de bonis patris diſceſſit cōferatur. vt. ff. ad. l. fal. l. pſ. ⁊ de col. do. l. j. multomagis etiaʒ donatio q̄ remāſit in bonis cōferēda eſt ⁊ ſm hoc correcta eſt lex antiqua q̄ dicit ſimplicē donationeʒ non cōferri: niſi in caſu: vt. j. eodē. l. pe. Additio. Tu dicas breuiter cum Py. hic quē i hoc ſequūtur oēs fere ſcribētes ꝙ aut donatio ſimplex fit filio emancipato ⁊ illa confertur. vt. j. eo. l. vt liberis. ſ. finali. Aut fit filio i poteſtate ⁊ iſta nō ꝯfertur regulariter. Ratio: q2 iſta donatio non valet in vita: ſʒ aſſumit ſibi vim poſt mortē ⁊ habetur: vt legatum vel fideicōmiſſum. vt. l. in donationib⁹. j. ad. l. falci. ſʒ legata ⁊ fideicōmiſſa nō conferunt. vt. j. e. l. a patre. ergo nec talis donatio. fallit in tribus caſibus in principio iſtius glo. enumeratis.

collatio ita demum/ſi parēs hoc deſignauit expreſſim: alijs que de collatione dicta ſunt ſuuʒ robur obtinentibus.

☞ Dotis promiſſe ⁊ non ſolute fit collatio per modum liberandi a neceſſitate preſtandi. hoc dicit vel de indēnitate cauendi: vt in glo. Salice. Vel ſic. Dos pmiſſa per patrem ⁊ non ſoluta confertur per filiaʒ faciēdo fratres coheredes ſuos liberari a marito ſuo pro portionib⁹ eorum. hoc dicit Alexander.

Idem. a. primo. Lex. ij.

Si pater inteſtatus deceſſerit relictis duobus filijs et filia cuius nomine dotē promiſerat portiones hereditatis eque[a] ſunt: ⁊ dos nihilominus ita conferenda eſt vt pro portionibus[b] fratres eius[c] a neceſſitate preſtāde dotis eius[d] liberentur[e].

☞ Pactū quod filia dote contenta patri ab inteſtato non ſuccedat non valet: ⁊ ideo hoc non obſtante ſuccedet dūmodo dotem conferat. hoc dicit Alexan. ⁊ concor. Bal. ⁊ Salice.

Idem. a. Alexandro. Lex. iij.

Pactum dotali inſtrumēto cōprehenſum: vt cōtenta[f] dote que in matrimonio collocabatur nullū ad bona paterna regreſſum haberet iuris auctoritate improbatur[g]: nec inteſtato patri ſuccedere filia ea ratione ꝓhibetur. ¶ Dotem ſane quaʒ accepit fratribus qui in poteſtate manſerunt conferre[h] debet.

☞ In ſucceſſione ab inteſtato vel p ꝯtabulas locum habet collatio ⁊ nō ex teſtamēto iure iſto: ⁊ dos aduentitia ⁊ ꝓfectitia cōfert fratribus in poteſtate: emancipatis vero vel nō ſuis profectitia tm̄. h. d. Salicetus. Vel ſic. Filia in poteſtate confert fratri ſuo in poteſtate: nō dotem ꝓfectitiam: ſed etiā aduentitiaʒ: ſed fratri q non eſſet in poteſtate nō confert: niſi ꝓfectitiam. hoc dicit Alexan.

Si pater. ¶ Caſus. Pro filia tua dotem promiſiſti et anteq̄ ſolueres deceſſiſti ab inteſtato relictis duobus filijs ⁊ filia tibi eq̄liter ſucced[...] ſi filia dotē ꝯferat frēs ei⁹ liberant ab obligatiōe qua tenent ex [...]miſſione patris: ⁊ ipſa ſoluet. Viuia.

a ℂ Eque. i. equales. Accurſius.

b ℂ Pro portionib⁹. ſ. duabus cū duo ſint fratres ⁊ dotis obligatio inter heredes diuiditur. vt. ſ. ſi cer. pe. l. j.

c ℂ Eius. ſororis.

d ℂ Eius. dotis.

e ℂ Liberent. nam cū petitur cōferri dos nec hoc fieri poſſit quia nō habet eam facit eos liberari: vel cauit de indēnitate qñ ſoluta nō eſt vt hic. * ⁊. ff. de col. do. l. j. ſ. pe. ⁊ fami. her. ſi filia. in prin. ſʒ ſi eſſet ſoluta tanto minus acciperet. vt. j. eo. dotis.

* Iſtā gl. ſequit bal. pau. alexā. ⁊ iaſ.

Pactum. ¶ Caſus. Dediſti dotē pro filia tua ⁊ cōueniſti cū ea ꝙ eſſet contenta de dote ſua nullo ſibi regreſſu in bonis tuis vel fratrum reſeruato: te decedente an teneatur filia ſtare pacto: q̄ritur: Reſpon. ꝙ non. ſed ſuccedit ⁊ conferet doteʒ fratribus ſuis q erant in poteſtate tua. Viuianus.

f ℂ Contenta. ſcilʒ mulier.

g ℂ Improbatur. q2 eſt de futura ſucceſſione: quod ſiue fit; de ſuccedēdo ‡ ſiue de nō ſuccedendo non valet. vt. ſ. de pac. l. pactum qd̄ dotali. ⁊. l. fi. ⁊ de inoffi. teſta. ſi quādo. ſ. j. ⁊. ff. de ſuis ⁊ leg. l. fi. Sed quid ſi iurauit: Rñ. ſm. P. tenet. # Sed tu dic cōtra. vt. ſ. de leg. ⁊ conſti. non dubium. in fi. ⁊ de nup. auten. quod eis. Item quid ſi cum vxore

‡ Iſtud nō valet: q2 eſt ꝯtra honos mores. iaſ.
# Et bene har. et doc.

mea faciā pactū: vt ex ea nati nō ſuccedant: Dicūt quidā vt Py. valere. vt p. l. federici imperatoris. l. imperialē. ſ. fina. in titu. de prohi. feu. alie. per Fede. Tu dic cōtra. # vt. ſ. de tranſactio. l. tranſactiōe matris. Itē opponitur cū valeat pactum vt pater filio nō ſuccedat. vt. ff. ſi a pa. quis fu. ma. l. j. ſ. ſi vel parens. que eſt contra quare non hic: Solu. non ita debetur patri filij hereditas ſicut patris filio. vt. ff. de ioffi. teſt. l. nam ⁊ ſi. Vel dic pater per pactū admittebatur: ſcʒ ſi ꝯtracta fiducia emāciparet. ſic etiā per ꝯtrarium pactum repellit: vt inſti. de leg. ag. ſuc. ſ. fi. Vel verius * ibi nō vi pacti repellitur: ſʒ quia deliquit accipiendo preciū emancipationis. vt arg. ſ. de ope. li. ſi quam.

Et hñ de iure cōi vbi nō eēt vſus in ꝯtū. al's ſecus. bart. pau. Sali. alexā. ⁊ iaſ.

* Iſtā [...] tur Alex[...] iaſ. lʒ Imo. reprehēdat eam.

Impe. Gor. a. Maximo. L. iiij.

Filie dotem in medium ita demum conferre cogunt: ſi vel ab inteſtato[i] ſuccedāt: vel cō tra[k] tabulas petant: nec dubiuʒ eſt profectitiaʒ[l] ſeu aduentitiā[m] dotem a patre datam vel cōſtitutam fratribus q in ptāte fuerunt conferendam eſſe. ¶ His etenim qui in familia defuncti non ſunt[n] profectitiam tantūmodo dotem poſt varias prudentū opiniones conferri placuit.

☞ Dos data cōfertur conſtante matrimonio minus accipiēdo de portione hereditatis. h. d. Alexā. Bal. ⁊ Sali.

Idem. a. Alexandro. Lex. v.

Dotis quideʒ petitio[o] perſeuerante matrimonio tibi[p] non competebat: q̄uis enim eam inteſtato patre defuncto fratri conferre debueras: nō tamen eo nomine aduerſus maritū tibi actio potuit eſſe: cuʒ eo minus in partē tibi delate ſucceſſionis patris[q] auferre potueris[r].

☞ Hec auten. limitat legē codicis dicētem ꝙ filia īputat totā dotē in portione ſue hereditatis: ⁊ ꝙ dos remanet exigenda ſuo piculo: vt habeat locū in duobus caſib⁹. Primus qñ maritus eſt idoneus ⁊ ſoluēdo tpe collationis faciēde. Scd̄s qñ non erat idoneus: tñ filie poterat īputari culpa quare dotē nō exegit viro vergente ad inopiā ſi fuit in facultate mulieris exigere dotē. ⁊ hoc vſq3 ibi: qd̄ ei licet. ibi auteʒ ponit caſus in q̄bus fuit in ſua ptāte exigēre. Primus eſt ſi filia erat ſui iuris ⁊ legitime etatis: ſi autē erat in poteſtate patris adhuc in trib⁹ caſibus exigere poteſt. Primus ſi pater cōſenſit filie vt exigeret. Secundus quando non conſenſit: tamē dos erat aduentitia: puta data a matre non a patre. Tertius quando dos erat data a patre ⁊ erat magna. naʒ filia poteſt exigere etiā iuito patre. ⁊ hoc ſit loco ſummarij. Alexander.

b ℂ Conferre. tam profectitiā q̄ aduētitiā ſuis: ſed emācipatis ꝓfectitiā tantum. vt. j. l. proxi.

Filie. ¶ Caſ. Certum eſt ꝙ filia dotem debet ꝯferre: in illa demū locum habet collatio ſi ſuccedat ab inteſtato vel cōtratabu. ſed nūquid cōferre debet cū fratrib⁹ qui ſunt in poteſtate magis q̄ illis q nō ſunt i poteſtate: Rñ. ꝙ ſic. ſed illis qui ſunt i poteſtate confert tā aduentitiā q̄ profectitiam dotem: alijs tantū ꝓfectitiā. Viuia.

i ℂ Ab inteſtato. ſed qd ſi pro parte teſtamentuʒ īfirmetur: Dic ꝙ ceſſat collatio ac ſi teneret in totū. ‡ vt. ff. de coll. do. l. pater filium.

‡ Gloſ. hñ dicit ſʒ ſal.

k ℂ Vel contratabulas. Si hec eſt bona diuiſio: ergo nō ſuccedit ab inteſtato qui ſuccedit per cōtratabulas. Sed cōtra. j. eodē. l. vt liberis. Sed dic # de iure ciuili non ſuccedit ab īteſtato: ſʒ iure ptorio ſic. Vel dic # hic hoc ſolū voluit diuidere ſiue nullo facto teſtamēto: ⁊ ſic ꝓprie: ſiue aliquo facto: ſʒ ānihilato per cōtratabulas qd̄ p eodem eſt: ſed in caſu qui venit per cōtratabulas non confert: vt ſi cōmiſſo ab altero edicto inſtitutus admittat per cōtratabulas: ⁊ nihil habet plus q̄ iure inſtitutionis haberet. * vt. ff. de col. do. ſi filia fuerit. ⁊ de contratabulas. ſi filium. [...] hoc conſequens.

Iſta nō tenet. iaſ. et doc.
Iſta ēuera. ſʒ eoſdē.
* Glo. ſequitur alex. in l. j. ſ. co.

l ℂ Profectitia [...] que de bonis vel rebus patris ꝓficiſcitur.

m ℂ Aduentitiā [...] qd̄ de aduētitia dr corrigit ‡ . j. eo. l. ſi. prima autem pars huius [...]rigit per aut. ſ. eo. ex teſtamento.

‡ Seq̄tur Iaſ. ⁊ doc.

n ℂ Nō ſunt. vt n[...]o⁹ ex filia q nec ſui ſunt nec emācipati: emācipati aūt nō cogere[...] vt. j. e. ſi emācipati. [...]ñ. ſm quoſdā: ⁊ ſic dicūt h̄a cōpoſitorib⁹ additū. # Vel dic ꝙ licet nullo mō cōferat emācipatis. # dos tñ c[...]fert ſm Py. Tu dic * ſm Io. ⁊ Azo. hic loqui de emācipatis: licet inter ſe nō conferant. vt. o. l. ſi emancipati.

Hec nō valet q2 ꝯtinet diuinationē. Ia. ⁊ docto.
Iſta ē falſa. Iaſ.
* Iſta ēuera. iaco. butri. pau. alexan. et iaſ.

Dotis. ¶ Caſus. Pro filia dotē dediſti: durante matrimonio deceſſiſti. quomodo fiet collatio cū non poſſit dos repeti cōſtante matrimonio: niſi in caſu: ſi vir bona ſua dilapidet: vel re ſua male vtat: Rñ. dotis exactio non cōpetit: ſed tanto minus accipiet filia de hereditate quātum in dote ſua eſt. Viuia.

o ℂ Petitio. contra iura.

p ℂ Tibi. filie.

q ℂ Patris. ſubaudi bonorum.

r ℂ Potueris. ſic ergo hec mulier totā dotem ſuo retinebit ‡ periculo qd̄ tamē locuʒ habet: ſcʒ ꝙ retineat ſuo periculo ſiue pars ⁊c. Et

‡ Glo. ſequitur pau.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

nota ꝙ in legato in diē vel ꝯditiōali ſecus eſt:vt.ff.e.l.ij.§.id quoqꝫ.

[Q]Uod locū.¶Caſus. Dō in.l.dr̄ locum habet ſiue vir ſit ſoluēdo vel poſſit īputari mulieri:quia dotē non exegit in caſu.l. quia licebat ei exigere cū erat ſui iuris ⁊ maior.vel ſi dotem dediſſet mater patre cōſentiente.⁊ his ceſſantibus ſufficiet.conferre act.⁊ ſi inanē.hec vera cuꝫ dos eſt parua:quia ſi magna poterat inuito prē exigi. hec vera ⁊ ſi ſucceſſio ſit auita.Viuianus.

In autem. de eq̄litate dotis.§. illud quoqꝫ.colla.vij.ꝯſtitu. viij.

[Q]Uod locū[a] hꝫ ſiue pars viri ſit idonea[b] ſiue mulieri poſſit imputari quare marito ad inopiam vergente[c] ex lege Iuſtiniani[d] etiam conſtante matrimonio non exegerit dotem.¶Quod ei licet[e]:⁊ cuꝫ ſui iuris ſit ⁊ legitime eſt etatis[f]:⁊ cuꝫ mater[g] obtulerit dotem:⁊ cum pater ei cōſentit[h] agenti his ceſſantibus[i] ſolaꝫ actioneꝫ:ſꝫ inanē cōferens partē ex hereditate feret:hoc cuꝫ dos[k] peruaſit.¶Sed doteꝫ magnam[l] que ꝯferri ſperatur inuito patre filia exigere pōt.¶Hec obſeruātur vbicunqꝫ collatiōis rō emergit:etiam ſi auita ſit ſucceſſio.

☞ Emancipatus cōferre tenetur ea tm̄ bona q̄ habuit tpe mortis illius de cui⁹ hereditate tractatur ere alieno deducto. h.d.Alexā.poſt Bal.⁊ Sali.

Idem.a.Claudio. Lex.vj.

[E]A demū ab emācipatis fratribus his qui remanſerūt in poteſtate cōferri conſueuerūt que in bonis coꝝ[m] fuerūt[n] eo tēpore quo pater fati mun⁹ impleuit[o].Exceptis his videlicet q̄ ab ipſis[p] aliis[q] debentur[r].

☞ In ſucceſſione ex teſtamēto iure iſto ceſſat collatio:niſi pater exp̄ſſim dixerit.

a ¶Quod locuꝫ.Hec auten.dicit in quatuor caſibus habere locū.l.codicis. Prim⁹ qn̄ marit⁹ ē ſoluēdo.Itē ſcd̄s quando maritus nō eſt ſoluēdo:ſed mulieri pōt iputari quare nō egit quando potuit: q2 ſui iuris ⁊ etatis legitime. Terti⁹ qn̄ nō ꝯſentiēte prē pōt agere:vt q2 dos a matre vel extraneo fuit data vt ab auo materno ⁊ de ei⁹ bonis ſine ſucceſſiōe tractatur:ſed forte imo hic exigit conſenſus. Quartus cū dos data eēt ampla. Vel dic duo ſunt caſus.ſed ſecūdus diuiditur in quatuor.

b Idonea. aliter non. vt.ff.de coll'.do.l.j.§.cuꝫ dos.

c Vergēte. In corpore aut.eſt male inchoante vti ſua ſubſtantia.Azo.

d Iuſtiniani. Que eſt ſ.de iur.do.l. vbi. ⁊.l.in rebus.

e Licet.ſcilꝫ exigere dotem:⁊ dic cum.i.quādo.

f Etatis.xxv. ānoꝝ: al's in iudicio eſſe nō poteſt. vt.ſ.q le.per.l.ij.

g Et cum mater.retenta eadem poſitione vergente viro ad inopiā.nā nec patris cōſenſus exigitur cum non ſit pfectitia:nec matris cū nec ſit in poteſtate:⁊ caue q2 de matris ſucceſſione agit vt in cor.in prin.⁊ in fi.§.⁊.j.eo.vt liberis.

h Conſentit agenti.ſed quare ipſe pater nō agit:vt.j.de bo.q̄ libe.l.fi.§.vbi autē.que eſt cōtra:Sol. hic corrigit:vel illa nō negat filio agēti poteſtatē:licet cōcedat patri.Vel hic ſpāle vt poſſit agere filia fauore dotis.vt arg.ff.ſol.ma.l.j.

i His ceſſantibus.ſcꝫ quia non eſt ſoluendo:nec mulieri poteſt culpa aſcribi.Accurſius.

k Cum dos.nūc ponit quartū caſum de ſecūdo membro.

l Magnā.magnam vel paruā intellige ſm qualitateꝫ perſonarum.arg.ff.de iur.do.ſiue generalis.

[E]A demum.¶Caſus Filius emancipatus conferre debet ea q̄ ante mortem patris acquiſiuit:⁊ de illis deducit es alienum: quia poſtea queſita conferre non debet.Viuianus.

m Eorum.ſcilꝫ emancipatorum.

n Fuerunt.ſecus ſi ante exiuerūt de bonis : vt quia euicta: vt.ff. de euic.l.pater filie . vel quia pater ideoqꝫ filius p filia ſua aliqua dederat in dotem.vt.ff.de col.do.l.j.in fi. Additio. Tu dic iſtud verū ſi adhuc durat matrimoniū.vt.l.filium.ff.eo.ſi autem ſit ſolutū morte filie tunc tenentur conferre ſi morte generi non quia iteruꝫ tenetur dotare filiam.Sali.⁊ Alexan.

o Impleuit,id eſt deceſſit.

p Ab ipſis.ſcilicet emancipatis.

q Aliis.ſcilicet perſonis extraneis.

r Debent.cū oīa vndecūqꝫ q̄ſita in vita prīs conferat. vt hac.l.debet detrahi es alienū cū nil videat habere niſi deducto ere alieno.vt ff.de vb.ſig.l.ſubſignatū.§.j. Itē excipe caſtrēſe ⁊ quaſi caſtrēſe.vt j.eo.filie.licet aliud in his q̄ poſt mortem patris q̄ſita ſunt.vt.j.eo.l.nec emancipati. Item quod dicit debent ⁊ qd̄ dicit fuerunt dic re vel ſpe.vt.ff.e.l.ij.§.ſed ſi ſub condictione.⁊.§.id quoqꝫ.⁊.§.illud.

[F]Iliam.¶Caſus. Pro filia dotem dediſti ⁊ deceſſiſti:⁊ filios ⁊ filiam heredes inſtituiſti.an doteꝫ cōferre debeat: queritur: Rn̄.ꝙ non.niſi hoc expreſſeris.Viuianus.

s Iuris eſt.iure iſto.vt.ſ.eo.l.j.⁊.ff.fa. herci.l.pōponius philadelphus.⁊.ſ.cōia vtriuſqꝫ iudi.l.illud.circa prin.⁊.ff.de col.do.l.iij.in prin.Sed ꝯ.ff.e.ti.de col.do.l.in adoptionē.vbi etiā inſtituta cōfert. Sol.ibi erat in adoptionē data:⁊ ſic nō erat in ptāte naturalis pris a quo fuit inſtituta:hic erat in ei⁹ ptāte:ſed hoc nō valet: q2 nō eſt differētia inter ſuā ⁊ emācipatā quo ad dotis collationē. dic ergo ꝙ ibi filia iſtituta expugnauit teſtm̄ p ꝯtabulas ppter fratrē pteritū cōmittentē edictuꝫ:⁊ plus hꝫ nūc ex eo q̄ ex inſtitutione . vt.ff.eo.titu.l.iij. Vel ibi fuit inſtituta nō a prē:ſꝫ ab extraneo: vn̄ hereditatē ⁊ dotē confert. Et nota ꝙ ius huius legis corrigit hodie per aut.ſ.eo.l.j.poſitam.

h.d.Salicetus.vel ſic. Filia que ſuccedit ex teſtamento dotē non confert:niſi teſtator expreſſerit.h.d.Alexan.

Imp. Phil.thauriane. Lex.vij.

[F]Iliā teſtamēto patris inſtitutā heredem fratribus hiſdemqꝫ coheredibus dotē conferre oportere:nō niſi pater hoc ipm ſpecialiter deſignauerit explorati iuris eſt[s].

☞ Si diuiſio facta eſt ⁊ collatio p errorem vel p deceptionem omiſſa debet officio iudicis cōpelli ad conferendum ille q conferre tenebatur.h.d.Alexander.

Imperato.Dio.⁊ Maxi. aa.et cc.Halipo. Lex.viij.

[S]I ſoror tua in paternorum diuiſione[t] te feſellit:nec dotem quam accepit a patre veſtro inteſtato diem functo cōtulit:preſes prouincie examinatis partiū allegationibus[v] cū bonis doteꝫ cōfundi iubebit:⁊ quod deducta ratione plus apud eam eſſe animaduerterit tibi reſtitui[x] iubebit. Ideꝫ eſt ⁊ ſi arbitro[y] dato diuiſio celebrata eſt.

☞ Emācipati inuicē nō ꝯferūt:ſꝫ emācipati ſuis ꝯferūt ſi ab īteſtato ſuccedūt.h.

Idē aa.⁊.cc.Hone. Lex.ix.

[S]I emancipati vtriqꝫ fuiſtis a patre collatio ceſſat[z].Si autem[a] frater tuus in poteſtate mortis tēpore fuerat:nec[b] vllum

[S]I ſoror.¶Caſus. Si prē tuo decedēte ab inteſtato cū ſorore tua p q̄ pater tu⁹ dedit dotē hēditatē diuiſiſti. vel in iudicio vel extra ſi ipſa doteꝫ non contulit vel q2 ignorauit : vel qa decepit.an cogi poſſit vt conferat q̄rit: Rn̄.ꝙ ſic. ⁊ ſi plus acceperit q̄ debuerit iudex faciet eam reſtituere.Viuia.

t Diuiſione . Sine iudice facta : vt differat a ſequēti in quo eſt idem.

v Partium allegationibus. nota iudiceꝫ debere iudicare ſm allegata ⁊ probata:vt hic.⁊.ff. de offi. preſi.l.illicitas.§.veritas.

x Reſtitui . Nam imperitia coheredum iuriſditionis.i.iuris vt fiat collatio ſuper q̄ iure iudex exerceat iuriſditionem formā mutare nō poteſt.vt.ff.fami.her. ſi filia.in pn̄.⁊ de pac.l.tres fratres. Item ex eo ꝙ dicit iubebit:nota officio iudicis quē compelli ad collationē directe: vt hic.⁊.ff.de col.do.l.j.in princ.ſm Azo. Vel dic ſm.M.nō eſſe neceſſarium.nam cū denegent actiones hereditarie non cōferenti.vt.j.eo.ti.l.poſthumo.in fi.l.large accipe hoc verbū iubebit.vt ⁊.ff.de dolo.⁊ eleganter.in prin.Unde ſi non conferat que debet conferre poterunt vēdicari q̄ plus iuſto ſunt apud eam.ſicut ſi nulla diuiſio eſſet facta.

y Arbitro.quia ⁊ tunc res non diuiſe diuidentur:ſed tamen ſoluit penā.quia cōtra ſniam arbitri venit.⁊ ſic eſt idē:ſed non per oīa idē cum ſuperiori caſu in nullā incidit penā.Vel dic ſi dolus aduerſarij interfuit nō cōmittit penā cum effectu.vt.ſ.de arbi.l.arbitroruꝫ . ⁊ ff.de iudi.ſi ptor.⁊.ſ.cōia vtriuſqꝫ iudi.l.iij. Potes etiā dicere arbitrū.i.delegatum a iudice.nam ⁊ tūc res non diuiſe diuidētur : nō tn̄ contra ſententiā fiet vt.ff.fam.herciſ.cum putarem.

[S]I emācipati.¶Caſus.Emancipati inter ſe nō cōferūt:ſi alter fuit emancipatus:alter in poteſtate ⁊ pater ab inteſtato deceſſerit que emancipatus in emancipatione:vel poſt acquiſiuit cōfert. Viuianus.

z Ceſſat.multomagis ſuus emancipato nō confert:vt hic innuit. Sed cōtra.ſ.eo.filie.Dic ergo ꝙ emancipati inter ſe cōferunt pfectitia tantū.vt.d.l.filie.⁊.ff.de cōiungen.cuꝫ eman.l.j.§.penul. ſed aduentitia non:vt hic.Vel qd̄ ibi dicit.ſ.de cōiungendis cū emācipato ⁊c.nepoti cōferendum:intelligitur ꝙ a ſuo patre nō auo fuerat emācipatus.Vel dic nepoti emācipato cōferri ex perſona ſui patris qui in poteſtate aui remāſit ⁊ cui hic filius emācipatus tenebatur cōferre. Itē ceſſat collatio vbi filius cuꝫ extraneo inſtituit. vt.ſ.cōia vtriuſqꝫ.l.ſi.§.ſinautē. Additio. Materiam iſtam an filij ſiue ſui ſiue emancipati teneantur cōferre. Et an filius prior debeat conferre bona ſibi pro titulo aſſignata : ⁊ libros a patre ſibi datos: vide plene hic in breuiario Ioannis fabri.

a Si autem frater.loquitur imperator filio emancipato.

b Nec vllum teſtamentuꝫ.quia tunc collatio non fieret. vt.ſ.eo.l.j. Et nota hanc legem ꝙ nullo teſtamento facto habet locuꝫ collatio. nam leges veteres.ff.non loquuntur de collatione facienda : niſi qn̄ ſuccedatur per contratabulas.

Iudicium.

Dos data confert i quatuor caſib⁹ ꝯſtāte mſimonio.

Nihil eſt bartol.bal. Pau.ſalic. Alex.⁊ iaſ. Iſtud tenet bart.et pau.

Nota ꝙ etas legitima dr̄.xxv. an. ex mēte alexan.⁊ Iaſ.

Hoc verū qn̄ eſſet cā mere dotalis ſec⁹ ſi incideret cauſe matrimonialis.bal.et Iaſ.

Glo.iſtā ſequūt bal. ⁊ ſali.hic.

Hec non eſt bona:q2 vitāda ē legum correctio.l.pcipimus.in fi.j.de appella. alexā.

Iſta cōiter approbat lꝫ lud.ro.aliter teneat.et male.alexā.

Glo.ſeqtur barto.⁊ ange.

Iſtud ē verū ſi ſi dolo malo exiuerūt d bonis ipius ſi autē dolo ipſi⁹:tūc tenet cōferre. vt.l.j.§.cōfert.ff.e. ſa. pau.et iaſ.

Ut ē debitū ꝯditionale ex contractu ſec⁹ ſi ex vltima voluntate

q2 tunc retrotrahit . bal.⁊ ange.

Et bene alex.

Iſta ē vera alexā.et iaſ.et eā cōiter tenēt doctores.licꝫ fulgo.dicat ꝙ diuinat.

Glo.ſeqtur bar.B. Io. fa.ſali. ⁊ iaſ.

Trāſeūt cū glo.bar. et paul.

Iſta opi. quo ad hāc l.pcedit ſine ſcrupulo Alexan.

Reprobat cum nō hēant earū rerū dn̄ium ſꝫ iaſ.quis ſcd̄ꝫ alex.et fulg. ſuſtinetur.

Iſta ē vera ſꝫ eoſdē.

Nō ē exceptio limitatiua q̄ officio iudicis nobili expedit ſm bart.

Contrariuꝫ tꝫ glo.magna.j.c. q̄ cōiter approbatur.

Iſta reprobat per alexā.⁊ iaſ.

Etiā reprobat ſm eoſdem.

Reprobat iaſ.licꝫ eā ſeqt Ly.⁊ ſali.

Immo ⁊ qn̄ aliter ſuccedebat.p.⁊ alexan.

a ¶ Iudiciū. de inhibenda collatiōe. vel dic teſtamentū i ſcriptis iudiciū. ſ. nuncupatiuū. non autē ſimpliciter. * accipias ꝙ quodlibet iudiciū impediat collationē: q2 nō codicillus. vt. j. eo. l. filiam.
b ¶ Fuerit. ab alio tuo fratre qui erat in poteſtate.
c ¶ Uenientē. In caſu etiam ab inteſtato veniens non confert. vt. ff. de cōtrata. l. filium. §. videamus. ꝛ. §. ꝛ hoc ſit. ꝛ digi. ſ. eo. filie. ꝛ. l. filiam. Et nota hac lege quid olim ꝛ hodie de collatione teneat: emācipati ergo emācipatis nō conferunt: niſi pfectitia. vt. ſ. e. l. filie. fm pmā ſolutionem Dÿ ſupra ſignati. Uel dic nō cōferūt etiaꝫ profectitia. ‡ fm Azo. vt hac. l. j. ꝛñ. ideꝫ in his q nec ſui nec emācipati ſunt: quia ꝛ eadem rōne nō ꝯferunt inter ſe. vt ex filia nepotes: emācipati ſuis omnia ꝯferūt. vt hac. l. §. ſi autē. ꝛ. ſ. eo. l. ea demū ꝛ. j. e. l. nec emācipati. ſui autem emācipatis ꝯferūt: ſed nō oīa q2 nō aduētitia ſed pfectitia. † vt. ſ. eo. filie. ꝛ. hoc dubiuꝫ. Itē ſui ſuis oīa conferūt. vt. d. l. filie ꝛ hoc de iure veteri. Hodie idē ꝛ in pſonis pmo poſitis. ſ. emācipatis: vt ſicut ſui inter ſe cōferūt pfectitia tm̄: ita emancipati inter ſe cōferunt pfectitia tātū: ꝛ dic ꝙ ſui emācipatis ꝛ emācipati ſuis tm̄ profectitia cōferunt. vt. j. e. l. fin. nec obſtat aut. q dicit eē ſublatū ius emācipatiōis. vt in aut. de here. ab inteſt. §. nullā. colla. ix. q2 illud quo ad ſuccedenduꝫ: nō quo ad cōferēdū. nā ꝛ in alijs multis etiaꝫ hodie remanēt differētie ‡ inter ſuos ꝛ emācipatos. vt in expugnatiōe teſtamēti. vt inſti. de exhere. li. in prin. §. emācipati. ꝛ. §. noſtra. ꝛ ꝙtū ad acqſitionem cū emācipatus non querat patri. vt. ſ. de inoffi. do. l. ij. Itē quo ad vocationem in ius. vt. ſ. de in ius vocā. l. q in poteſtate. Alij vt. H. * etiā quo ad collationē. ꝛ dicūt non eſſe differentiā inter emācipatos ꝛ ſuos p dictā aut. in ſuis vero ꝛ ceteris. i. in nepotibus ex filia ꝛ ceteris qui conferre tenent. vt in aut. quod locū. ꝛ. j. eo. vt liberis. verum eſt ꝙ aduētitia non cōferunt. vt. j. eo. l. ſi. Itē hodie ex teſtamēto ꝛ ab inteſtato cōferunt. vt. ſ. eo. ti. aut. ex teſtamēto. Additio. Addas hic notabiliter cū Baldo ꝙ collatio ſolū habet locū inter deſcēdētes cū agitur de hereditate aſcendentis: ꝛ inter illos qbus debetur legitima: ꝛ altero iſtorum deficiente non habet locum ſi omnes leges mundi percunctatus fueris. Ex qbus infertur fm Pau. de caſtro ꝙ in ſucceſſione collateralium non habet locum collatio etiam de his que prouenerint ab eo de cuius ſucceſſione agitur: nec etiaꝫ in ſucceſſione aſcendentium ſi ſuccedant deſcēdentibus: licet illis debeatur legitima ꝛ deſcendentibus: quia nulla lege cauetur ꝙ tales conferāt: que nota ꝛ memoria tua tene.
d ¶ Iure. i. certo modo vt conferas.
e ¶ Prouocat. ſcꝫ frater tuus.

Margin notes (left): * Tot q̄ gl. ſequit pau. alexā. ꝛ iaſ. — ‡ Et hene bar. repbata prima glo. iſti9. l. — † Ob hāc tm̄ fm bar. ꝛ iaſ. — ‡ Glo. ſequūtur doc. hic. — * Et male ſꝫ doc. hic.

teſtamentū relictū vel nouiſſimū iudiciū[a] cōis patris: tex emācipatū pbatuꝫ fuerit[b] ab inteſtato te ad ſucceſſionē paternā venientem[c] ad collationeꝫ forma edicti perpetui certo iure[d] prouocat[e].

☞ Relictum in codicillis filia capit: ꝫ dotem nō conferat. h. d. Bal. Uel ſic. Veniens titulo ſingulari nō cōfert. h. d. Uel ſic. Filia q vniuerſali titulo ꝛ directo non ſuccedit nō tenet cōferre. h. d. Salicetus. Uel ſic. Filia recipiēs legata ſiue in teſtō ſiue in codicillis ſi nullā partē hereditatis petat dotē nō cōferre tenetur. h. d. fm vnū ſenſum lr̄e: ꝫ aliter ſummat p Bar. ꝛ minus recte dū dicit. Ea que in vltima voluntate relinquunt in collationem nō veniūt nam iſtud nō dicitur hic. ſed in. l. filie. ꝛ in. l. filiam. j. eo. Alexan.

Idem. aa. ꝛ. cc. Perine. Lex. x.

A Patre verbis pcarÿs in codicillis relictuꝫ extero[f] iure capiens filia: ad collationeꝫ dotis vrgeri non poteſt.

☞ Emācipatus confert nō ſolum iam nato: ſed etiā poſthumo poſtꝙ natus fuerit: ꝛ non cōferenti denegantur actiones. hoc dicit. Alexā. poſt Bal. ꝛ Sali.

Idem. aa. ꝛ. cc. Arthu. Lex. xj.

P Oſthumo preterito patris teſtamentū rumpenti atꝙ inteſtato ſuccedenti: emancipatū petita bonoꝝ poſſeſſione[g] conferre debere bona ſua pꝑetuo edicto cauet: cū his etiam qui ſui futuri[h] cēnt ſi viuo p̄re nati fuiſſent conferri debere manifeſte ſignificatur: ꝛ emancipatis ſi legi date collationi non pareat: denegandas actiōes[i] nō eſt ābigui iuris.

fuerit ex minima parte inſtituta ꝛ illa ꝯtenta noluit petere contratabulas non oneratur collatione. † vt. ff. de col. do. ſi fuerit. ꝛ eſt ratio: quia ex iudicio patris habet illam minimam partem. habet eīn eam ex inſtitutione ꝙ ſi veniret per contratabulas aucta portione ſua conferre tenetur: vt ibi.

☞ Qui tenetur cōferre ſi partē hereditatis petat collationeꝫ offerre debet: alr̄s a petitione remouetur ꝛ peculium profectitium filio conceſſum non cōfertur: ſed tanꝙ res cōmunis ſeu hereditaria diuiditur: caſtrenſia vero ꝛ legata non cōferūtur nec diuidūtur: ſed precipua ſunt. hoc dicit Alexander.

Idē. aa. ꝛ. cc. Milancie. Lex. xij.

ij F Ilie licet maneat i ſacris[k] ſi dotem nō conferat[l] quā mortis tempore cōmunis patris habuit fratribus in eadem familia conſtitutis[m] actiones hereditarias denegari[n] nō ambigitur. ¶ Unde conſulte ac pro iuris ratione collationeꝫ fratribus tuis quos in patris communis mortis tempore fuiſſe poteſtate proponis offeres. ¶ Cum[o] auteꝫ fratres tui durantes in familia patris. peculiū(ſi hoc neꝙ[p] caſtrenſe neꝙ relictum[q] eis doceatur) precipuꝫ habere non poſſunt[r]: ſed in diuiſionem paterne veniat hereditatis: nec quicꝙ mutet pe nes quem res ex[s] hoc proficiſcentes ꝛ in eadem cauſa durantes[t] conſtitute reperiant abſoluti manifeſtiꝙ iuris eſt.

☞ Queſita poſt mortem patris nō conferunt: ꝛ conceſſa in peculium profectitiū filie diuiduntur inter filios ſuccedentes patri. h. d. Bal. Sali. ꝛ Alexan.

Idem. aa. et. cc. Antiſtie.

S I donatione ti Lex. xiij. bi poſt mortem patris fundum queſiſti ſoror portionem eius vendicare non poteſt[v]: nam

P Oſthumo. ¶ Caſus. Filium habebas: emācipaſti: ꝛ deceſſiſti vxore tua pregnāte relicta: ꝛ hēde extraneo inſtituto naſcit poſthumus. cum poſt teſtamentum petit emancipatus bo. poſ. nūquid tenetur conferre cum poſthumo que acqſiuit: Rn̄. ꝙ ſic. ſicut ꝯferet illis qui fuiſſent in ptāte patris mortis eius tēpore: alioquin denegabitur emācipato actio. Uiuianus.
g ¶ Bonorum poſſeſſione. ſcꝫ vnde liberi. Item conſtrue hanc literam. Item nota ꝙ nō poteſt huic poſthumo obijci ꝙ nō erat in rebus humanis tempore mortis patris: cum pro nato habeatur. vt. ff. de ſta. ho. l. qui in vtero. ſed ſi mortuus naſcit nō nocet. vt ff. de verb. ſig. l. qui mortui. ‡ Porro anteꝙ naſcatur ei non confertur: licet mater in poſſeſſionem cauſa ventris mittatur. vt. ff. de coll. bo. l. vltima.
h ¶ Futuri. ſcꝫ in poteſtate. vt inſti. de tute. §. pe.
i ¶ Actiones. Amplius ꝛ iudicis officio cogi poteſt. vt. ſ. eod. ſi ſoror. fm Io. nam paruꝫ noceret denegari actiones cū iā habeant patrimonium ſuam. Itē no. denegari actionē non conferenti. vt. ff. de colla. bo. l. j. §. cum duobus. ꝛ. j. l. progi. in prin. ꝛ. l. filiam.

Margin notes (right): ‡ Glo. ſequitur ſalice. ꝛ alex. — ‡ Glo. ſequ. tur. ſali. — Collationes facere dupliciter quis compellitur.

F Ilie. ¶ Caſus. Dotē p filia promiſi ipſa relicta ꝛ filijs in poteſtate mortis tpe deceſſiſti: nunqd conferet dotem queritur: Rn̄. ꝙ ſic. alioquin denegabitur ei actio. Itē nunquid ꝛ frater tenet ei peculium ſuū conferre: Rn̄. ꝙ ſic. niſi ſit caſtrenſe: vel precipuū relictum a patre: an res peculiares ſint apud eū: an penes aliū dūmodo nec deſierint eſſe: in peculio eorum non refert. Uiuianus.
k ¶ In ſacris. id eſt vinculis patrie poteſtatis. vt. ſ. de offi. pretoris. l. j. in fine. eſt enim ineſtimabilis: vt. ff. de lega. j. filiuſfamilias. §. fm vulgarem. Accurſius.
l ¶ Conferat. ſ. accipiēdo minus de hereditate. vt. ſ. eo. l. dotis.
m ¶ Conſtitutis. Emancipatis enim ſolam profectitiam. vt. ſ. codē. l. filie. in fine.
n ¶ Denegari. Quia ꝛ illa denegabitur * ei qua hereditas diuidit: id eſt fa. her. vt. j. eo. l. filiam.
o ¶ Cum. Pro quod: ꝛ autem pro ſed conſtrue. alr̄s eſt in textu quin autem. ꝛ ponitur pro ſed vel pro certe.
p ¶ Nec caſtrenſe. vel quaſi: ‡ vt. ff. de col. bo. l. j. §. nec caſtrenſe. ideꝫ hodie in quolibet aduentitio. vt. j. eo. l. fi.
q ¶ Relictum. vel quaſi. vt ſi pater donauit conferendo in eam ſupremum iudicium. vt. j. eo. l. progi.
r ¶ Nō poſſunt. nec cōfertur profectitiū. † ſed diuiditur. vnde hene ſubijcit: ſed in diuiſionem ꝛc. ꝛ quod dicitur cōferri: id eſt in mediuꝫ deduci. ꝛ facit. ſ. fami. her. certum.
s ¶ Ex hoc. ſcꝫ peculio.
t ¶ Durantes. i. neꝙ deperdite ſunt neꝙ diminute.

S I donatiōe. ¶ Caſus. Deceſſiſti relictis filio ꝛ filia: filius poſt mortē patris acqſiuit fundū: nunqd tenet cōferre. Rn̄. ꝙ non. ſi autem aliquid filie tue dediſti: vt haberet in peculio: tenetur illud cōmunicare: nec precium vendicare poteſt. Uiuianus.

f ¶ Extero. Id eſt iure cuiuſdā extranei: non vt heres / vel bonorum poſſeſſor. Unde nota nemineꝫ conferre: niſi in vniuerſum ius ſuccedat. vt. j. eo. l. filiam. in caſu. ‡ tamen licet vt filia capiat: non tamen confert dotē: vtputa teſtator vnū filium preterijt: alium filium inſtituit. filie legatū dedit. nūc expugnato teſtamento per cōtratabulas habet filia legatū: ꝛ vt filia. vt. ff. de col. do. l. ſi pater pro filia: ſꝫ ſi filia

A Patre. ¶ Caſus. Certum eſt ꝙ filia tenetur dotem cōferre ſi ab inteſtato ſuccedat vel ex teſtamento ſi pater hoc expreſſerit: ſi autem nec ſuccedat vel ex teſtamento: nec ab inteſtato: ſi acceptit legatum relictum a patre an audebat conferre / queritur: Reſpō de ꝙ non. Uiuianus.

Margin note (left): ‡ Dic ꝙ ille caſus eſt ſpecialis. Io. fab. — Margin notes (right): * Ope exceptionis ꝛ nō ipo iure Ro. Alex. et Iaſ. — ‡ Sequtur gl. bar. bal pau. ſali. et alexan. — ‡ Et hene fm eoſdeꝫ.

v ¶ Non poteſt. vt. j. eo. l. nec emancipati.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010